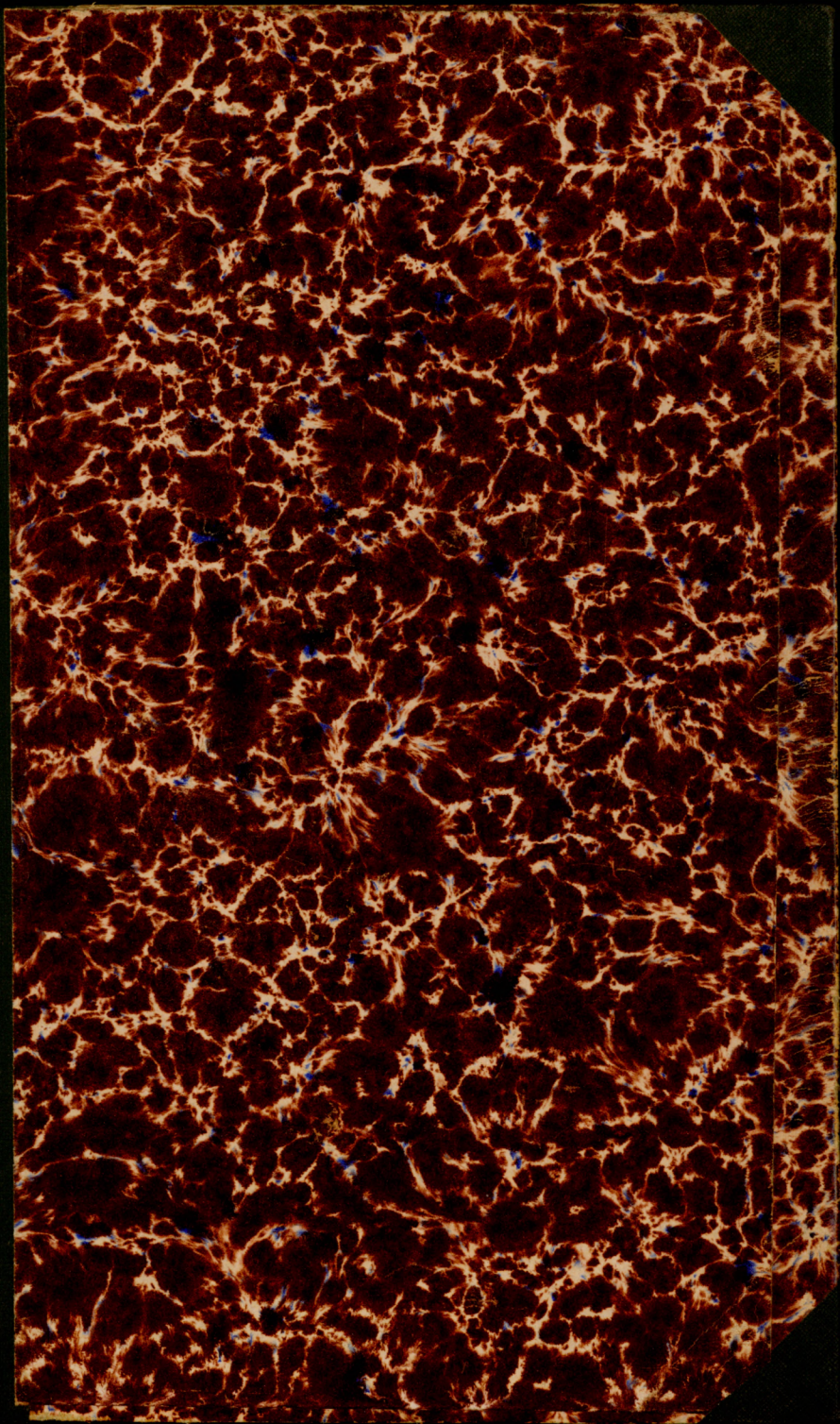
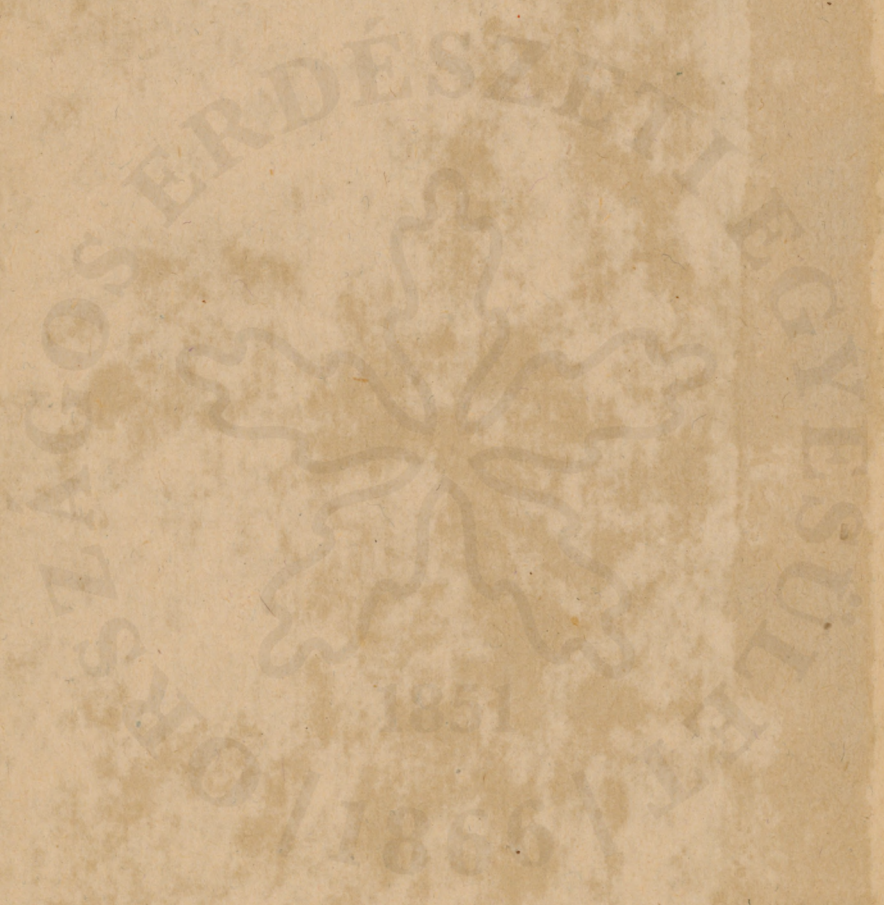

Magyarország történelmi emlékhelyeinek országos jegyzéke. Budapest, 1926.

**MAGYAR FATERMELŐK,
FAKERESKEDŐK ÉS FAIPAROSOK
ORSZÁGOS EGYESÜLETE**

JELENTÉSE

1928. ÉVI MŰKÖDÉSÉRŐL.

Ab: 4171.

**OEE Könyvtár
ÁII.EII. 2018**

AZ EGYESÜLET KIADVÁNYA.

1929.

MAGYAR FATERMELŐK,
FAKERESKEDŐK ÉS FAIPAROSOK
ORSZÁGOS EGYESÜLETE

JELENTÉSE

1928. ÉVI MŰKÖDÉSÉRŐL

1851

OEE Könyvtár
Áll.Ell. 2018

AZ EGYESÜLET KIADVÁNYA

1928.

Tisztelt Közgyűlés !

Tíz esztendeje annak, hogy a nemzet tragikuma teljessé vált. Tíz éve már hogy Trianon gyászkerete közé kell foglalnunk beszámolóinkat arról a munkáról, amelyet t. Tagtársaink bizalmából végeztünk. Ha az idő feledést is tud hozni az emberi szenvedésre és fájdalomra, ezt a fájdalmat soha semmiféle időmúlás meggyógyítani s ezt a sebet soha semmiféle feledés behegeszteni nem tudja. Csak úgy, mint tíz évvel ezelőtt, és csak úgy, mint akkor, amikor az erőszak parancsát törvénybe iktattatták velünk, tör ki ma is belőlünk az a mérhetetlen elkeseredés a felett a végzés felett, amely az ezer év óta élő nemzetet megcsonkította, ezernyi szállal átszövött alkotmányos, jogi, gazdasági, kulturális egységét széjjelszakította. De a reánszakadt szenvedést enyhítenie kell az ügyünk igazságába vetett bizakodásnak, amelyet meríthetünk abból is, hogy a világ lelkiismerete azóta megmozdult, hogy nagy kultúrnemzetek s azok fennkölt lelkületű nagy férfúi tiszta, fanatikus hittel velünk együtt hirdetik a nagy jóvátétel szükségességét.

S ez az ami most, Trianon tizedik évfordulása küszöbén arra int bennünket, hogy ne a multakon keseregjünk. Jussanak ismét eszünkbe a hallhatatlan Széchenyinek szavai : „Ne bajlódjunk ezért hiábavaló reminiscenciákkal, de bírjuk inkább elszánt hazafiságunk és hű egyesülésünk által drága anyaföldünket szebb virradásra“.

Szegezzük állandóan a jövő felé tekintetünket és ezeréves nemzeti létünknek megsemmisíthetlenségében gyökeredző megingathatlan hittel vegyük ki részünket abból a nemzeti munkából, mely bizton meghozza ezt a szebb jövőt s annyi balsorstól tépett országunk megújulásához vezet.

* * *

Ha az elmúlt esztendő gazdasági viszonyainak alakulására rövid visszapillantást vetünk, amit természetesen csak a szakmánkkal való vonatkozásokban tehetünk meg, úgy azt kell konstatálnunk, hogy azok a várakozások, amelyeket az elmúlt esztendőhöz fűztünk sok tekintetben decepciót okoztak. A nagy állami és a közcélokat szolgáló egyéb kölcsöntranzakciók nem tudták a beruházások keresztülvitelének tempóját meggyorsítani; ugyancsak stagnáció állott be a magánépítkezési hitelek folyósításában, ami némileg megszükitette az építkezések programját s ami által a mi szakmánk forgalma sem emelkedhetett. Emellett az a versengés amelyet már előző évi jelentésünkben is jellemeztünk, — csakúgy mint az egyéb ipari és kereskedelmi ágazatokban — jelentésünk évében is erősen befolyásolta a gazdasági tevékenység eredményességét. Mindazonáltal megnyugvással jelenthetjük, hogy a hazai faipar és fakereskedelem a konjunkturális változásokkal szemben az elmúlt esztendőben is ellenállást tudott kifejteni, mert az OHE. évi jelentéséből is megállapíthatólag a fizetésképtelenségi statisztikában igen csekély százalékkal szerepel, ami csak azt bizonyítja, hogy a szakma egészséges és fejlődés-képes alapokra van fektetve.

* * *

Külkereskedelmi deficit és a fabe hozatal.

Gazdasági életünknek egyik legnagyobb problémája külkereskedelmi mérlegünk passzívumának folytonos növekedése. A deficit az 1928. évben tudvalevőleg 370 millió pengőre emelkedett.

Bizonyára nem tartozik ezen jelentésünk keretébe ennek a rendkívül aggasztó jelenségnek gazdasági életünkre való kihatásait részletesen méltatni; mégis foglalkoznunk kell vele a fabe hozattal s a hazai termeléssel való kapcsolata szempontjából. Tennünk kell ezt azért, mert nemcsak a „tárgyi tudás által nem befolyásolt“ oldalról, hanem komoly tényezők részéről is a kérdés akként állítatott be, mintha a fabe hozatalunkat — amely különben importunknak az elmúlt évben is értékben mindössze csupán *körülbelül 11%-át* tette ki — a fának más anyagokkal való pótlása útján lényegesen

csökkenteni s ezzel kereskedelmi mérlegünk passzivitását tetemesen megjavítani lehetne.

Lássuk már most, hogy alakul ez a tétel a rideg számok világában :

Fabehozatalunk kitett :

	waggon	pengőértékben
1926-ban	262.980	108,515.000
1927-ben	281.203	131,538.000
1928-ban	280.986	144,983.000

Ha már most megbízható (Milch Oszkár tagtársunk által megejtett) szakértői számítások alapján felvesszük azt, hogy az importált mennyiségekből a más anyagokkal helyettesíthető *fatermékek*, — mint talpfa, tetőszerkezeti fa, kerítésoszlop — mennyisége és értéke

1926-ban.....	wagont	8·9 millió pengőre
1927-ben.....	„	13·1 „ „
1928-ban.....	„	14 „ „

rúgott, viszont szembeállítjuk ezzel a vonatkozó évek külkereskedelmi *deficitjeinek* összegeit, amelyek kitettek

az 1926. évben	82 millió pengőt,
az 1927. évben	346 „ „
az 1928. évben	370 „ „

úgy e szembeállításból megállapíthatjuk azt, hogy a deficit — ha a más anyaggal pótolható *fatermékek teljesen* elmaradnak — az 1926. évben elmaradt 8·9 millió pengő folytán 10·8%-kal, az 1927. évben elmaradt 13·1 millió pengő folytán csak 3·7%-kal, az 1928. évben elmaradt 14 millió pengő folytán ugyancsak *csupán* 3·7%-kal csökkent volna. Látható tehát mindebből, hogy mennyire túlzott az az igen komoly oldalról megkockáztatott állítás, hogy a faszurrogátumokra való áttérés esetén a passzívum *50 millióval*, vagyis 13·5%-kal (lásd a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége évi jelentésének 6. oldalát), sőt figyelemre méltó más oldalról elhangzott kijelentés szerint pláne 100 millióval — tehát a legutolsó év *összdeficitjének 27%-ával!* — lehetne külkereskedelmi mérlegünk veszteségét

kisebbiteni. A mellett nem akarunk szólni arról, hogy e számításoknál szupponálva van az, hogy azok az összes faanyagok, amelyek importjának csökkentésével e megtakarítást elérni óhajtják, tényleg helyettesíthetők is, holott ez a legnagyobb mértékben vitás. Mert — amint alább látni fogjuk — például a talpfánál a vasbetonaljakra való áttérés nem üzemgazdaságos, viszont a tetőszerkezeti fának vasszerkezettel való helyettesítése, a kerítéseknek vasbetonnal való pótlása olyan műszaki felkészültséget tételez fel, amely nálunk legfeljebb a városi építkezéseknél áll rendelkezésre, de a vidéken egyébként egyáltalában nem, vagy csak oly költségek mellett teremthető elő, amelyeket legnagyobb fogyasztónk, a mezőgazdaság egyáltalán nem bírna el.

Hangsúlyozzuk azonban, hogy mindezen körülményekre való utalás csupán azt célozza, hogy külkereskedelmi deficitünk életbevágó kérdésének vizsgálatánál helyes utakon járjunk s nem jelenti azt, mintha mi szakmabeli érdekek elfogult védelmében nem tartanók elsőrendű, sőt parancsoló szükségességnak külkereskedelmi mérlegünk passzivitását a behozatalnak a legszükségesebbre való redukálása útján csökkenteni. Meggyőződésünk szerint azonban ezt nem a fát pótló anyagok termelésének és alkalmazásának meszterkéltszorgalmazásában, hanem a *magyar fatermelés minél erőteljesebb támogatásával véljük elérhetőnek*. Ha a magyar fűrészipar megkapná mindazokat a kedvezéseket, amelyek abba a helyzetbe hoznák, hogy a külföldi fűrésziparvállalatokkal ha nem is egyenlő feltételek mellett, de legalább is olcsóbban termelhessen, mint ahogy jelenleg termel és szállítani képes, ha továbbá a hazai talpfatermelés is mindazon előnyökben részesülne, amelyek a külföldi talpfatermelőkkel szemben fennálló disparitás kiküszöböléséhez szükségesek, úgy fabehozatalunk mérlege is az eddigieknél sokkal kedvezőbben alakulna és nem kellene olyan módszerek felett gondolkozni, amelyek egyfelől teljesen gyakorlatiatlan értékűek, másfelől meglévő termelési ágak létezését veszélyeztetik.

A hazai termelésű faanyagoknak beszerzése, valamint általában a hazai fakereskedelmi vállalatoknak a külföldiekkel szemben nem kellő előnyben való részesítése indított bennünket arra, hogy a gazdasági miniszter urakhoz forduljunk és gondoskodást kérjünk arra nézve, hogy úgy a MÁV., mint általában összes közintézményeink és hatóságaink a hazai termelésű faanyagokat, valamint a hazai fakereskedelmi vállalatok ajánlatait az itt teleppel nem bíró külföldiekkel szemben előnyben részesítsék. Ujból fel kellett itt tárnunk azt a helyzetet, amelybe a hazai fatermelés Trianon folytán jutott és kifejezést adtunk megint annak, hogy a hazai fatermelő érdekeltség teljes tudatában is van a reáharuló azon feladat fontosságának, mely szerint folyvást növekvő fabehozattal szemben a termelést minden rendelkezésre álló eszközzel fokozza és termelvényeit a hazai szükséglet és pedig elsősorban a legnagyobb fogyasztója, a MÁV. részére átengedje. Ismételten elébe kellett azonban tárnunk a hazánk közgazdasági sorsát intéző miniszter uraknak a hazai fatermelés helyzetét, amely a külföldivel szemben nemcsak azért hátrányosabb, mivel a belföldi munkabérek, nyersanyagok stb. a bennünket környező államokéinál jelentékenyen magasabbak, hanem hátrányos azért is, mivel a szomszédos államok a MÁV. részére való szállításoknál előnyösebb helyzetben vannak azáltal, hogy a telítő telepekhez sokkal közelebb fekszenek, mint a magyar termelők, akiknek állomásairól tetemes önköltségi fuvart is kell fizetniök. Készséggel elismertük a kereskedelmi kormányzatnak azon dícséretre méltó rendelkezését, amely a magyar termelésű faanyagok számára külföldiekkel szemben még abban az esetben is előnyt biztosít, ha azok a külföldiekkel bizonyos százalékkal drágábbak is, azonban ezt az előnyt nem tartottuk elegendőnek a hazai fatermelés rovására a külföldivel szemben fennálló díszparitás kiegyenlítésére. De nem tartottuk kielégítőnek a kereskedelmi kormányzat rendelkezését azért sem, mert ha az a hazai fatermelés számára némi segítséget nyújt is, úgy nem jelent segítséget a közszállításokban résztvenni óhajtó hazai *fakereskedelmi* vállalatok számára, mivel ezek a külföldi cégekkel szemben

semminemű előnyt nem élveznek. Már pedig — így érveltünk — Trianon óta nemcsak a hazai fatermelés zsugorodott össze, hanem a hazai fakereskedelem is úgyszólván teljesen elvesztette pozícióját. Kifejtettük azt, hogy amíg Trianon előtt a kereskedelem látta el a hazai fogyasztás legjelentékenyebb részét, addig ma a tőlünk elszakadt államok fatermelői és fakereskedői hovatovább teljesen kikapcsolják a magyar kereskedelmet, amennyiben közvetlenül felkeresik a fogyasztókat és ilyen módon nemcsak a magánfogyasztást is jelentős részében ők elégítik ki, hanem közintézmények, így a vasutak, posta, távirda, telefon beszerzéseinél is mindinkább a külföldi kereskedő cégek ragadják magukhoz a szükséglet ellátását; ebben a versenyben pedig szintén a magyar kereskedelem marad alul, mert amíg a nálunk teleppel nem bíró külföldi kereskedő nem viseli a belföldi kereskedő üzleti regieköltségeit, — ezek között a szociális ellátás mind jobban megnövekedő terheit, a jövedelmi és forgalmi adót, — addig a magyar kereskedelem a belföldön még mindig magasabb regieköltségekkel dolgozik, alkalmazottak ezreit foglalkoztatja, adót és közszolgáltatásokat teljesít és joggal számíthat arra, hogy a közszállításokban külföldi kereskedőkkel szemben előnyben részesüljön. Ilyen előnyt azonban a magyar kereskedelem nem élvez, mert — mint említettük — csupán a hazai termelésű anyagok részesülnek — azonban így sem megfelelő — kedvezésben. Ezt a helyzetet igazságtalannak jeleztük különösen akkor, amikor a magyar cégek a bennünket környező államokban a közszállításokból vagy ki vannak zárva, vagy pedig versenyképességük legalább is kérdésessé van téve azáltal, hogy a szomszédállamokban a belföldi cégek a külföldiekkel szemben intézményesen biztosított előnyöket élveznek. Ezekre való figyelemmel tehát úgy a kereskedelemügyi, mint a közgazdasági miniszter urak hatályos intézkedését kértük abban az irányban, hogy hazai közintézményeink, elsősorban a MÁV., de általában az összes, a közszállítási rendelet hatálya alá eső hatóságok és intézmények beszerzéseiket a magyar termelő megfelelő előnyben részesítése mellett, elsősorban hazai termelésű anyagokból eszközöljék, nem hazai termelésű faanyag szál-

lításánál pedig eltérő feltételek mellett is méltányos határokon belül szintén mindenekelőtt Magyarországon teleppel bíró megbízható kereskedő cégek ajánlatai vétessenek figyelembe. E kérelmünk elintézésésképp a közgazdasági miniszter úrtól azt az értesítést kaptuk, hogy előterjesztésünket az illetékes minisztériumok figyelmébe ajánlotta ; a kereskedelmi miniszter úrtól pedig — most évi jelentésünk lezárásakor — vesszük azt az elintéztést, amely utal a közszállítási szabályzat azon intézkedésére, amely szerint külföldi ipartermékek beszerzésénél a hazai kereskedők ajánlatai egyenlő feltételek mellett előnyben részesítendők. Ezt az elintéztést természetesen annál kevésbé tarthatjuk kielégítőnek, mert nem szólva arról, hogy a közszállítási szabályzatnak a miniszter úr által hivatott rendelkezése sem szokott a gyakorlatban érvényesülni, a fent kifejtettek szerint a hazai kereskedelmet még *eltérő feltételek esetén is előnyben kell részesíteni*. A hazai érdekelttség jogos kívánalmának tehát valóban csak a közszállítási szabályrendelet átfogó reformja fog érvényt szerezhetni, amely jelentésünket követő évben már megindult, mert úgy a belföldi termelés, mint a hazai kereskedelem árvédelme tekintetében tényleg csupán a közszállítási szabályzat helyes reformja — s ami a fő, helyes *végrehajtása* — fog intézményes garanciákat teremthetni. Mi a magunk részéről e kérdés tárgyalásánál annak idején bizonyára mindent el fogunk követni abban az irányban, hogy érdekelteinknek ebbeli teljesen jogos és semmiféle ellenérvvel nem hatálytalanítható kívánalmi teljesedésbe menjenek.

Az a hadjárat, amely a talpfa kiszorítása és cementbeton aljakkal való helyettesítése érdekében megindult, még az elmúlt évben kötelességünké tette, hogy a hazai fatermelést megvédjük s hogy felvilágosítsuk az illetékes tényezőket a talpfa kiszorítása ellen irányuló akciónak céljatevesztett és hasztalan voltáról. E végből tudvalevően még a jelentésünket megelőző évben részletes memorandumot terjesztettünk a kereskedelemügyi és földművelésügyi miniszter urak elé, amelyet előző beszá-

**Vasbeton
aljak.**

molónkban már részletesen ismertettünk és amely memorandumunkban igazoltuk azt, hogy a vasbetonalp bevezetését sem műszaki, sem pénzügyi, sem külkereskedelmi szempontok nem indokolják és arra kértük a kereskedelemügyi miniszter urat, hogy a vasbetonaljak alkalmazásától tekintsen el és kizárólag a talpfák rendszerénél maradjon meg olyképp, hogy a belföldi termelés növelése céljából a hazai érdekeltségeknek megfelelő kedvezményt nyújtson és ezáltal tegye lehetővé számukra azt, hogy a talpfák szükségletének belföldön beszerezhető mennyisége is emelkedjék.

Erre a memorandumunkra a múlt év tavaszán érkezett meg a válasz a kereskedelmi és földművelésügyi miniszter uraktól.

Mind a két válasz, legnagyobb csodálkozásunkra, elutasító volt.

A kereskedelemügyi miniszter úr azzal indokolta elutasító magatartását, hogy szerinte a vasbetonaljak már teljesen beváltak(?) és habár elismerte azon ellenvetésünk helyességét, hogy a német vasutak nem tértek át a beton-aljakra, úgy ennek oka mégis a kereskedelmi miniszter úr szerint az, hogy Németországban a jóval drágább *vas-aljakat* alkalmaznak. Nem találta igazolva a kereskedelemügyi miniszter úr azt az állításunkat sem, hogy a talpfák alkalmazása külkereskedelmi biláncunk megjavítása szempontjából jelentőséggel alig bír, mert szerinte a külkereskedelmi mérleg megjavítása szempontjából tanácsos a külföldről behozandó talpfák helyett olyan aljakat alkalmazni, amelyek a hazai ipar termékei és amelyek a kereskedelemügyi miniszter úr szerint olcsóbbak a talpfáknál. Végül rámutat a kereskedelemügyi miniszter úr arra, hogy a vasbetonaljak alkalmazása az egyesületünkben tömörült hazai fa-termelők és faiparosok érdekeit sem fogják hátrányosan érinteni, mert a MÁV. egyelőre csak 80—100.000 darab vasbetonaljat kíván évenként felhasználni.

A kereskedelemügyi miniszter úr ezen érvelésével szemben tisztelettel ki kell jelentenünk, hogy abban egyetlen olyan tárgyi ellenvetést nem találunk, amely a memorandumunkban a kérdés műszaki, pénzügyi és külkereskedelmi olda-

lát illetően felhozott argumentumok megcáfolására alkalmas volna; sőt a miniszter úr leiratában nyilvánvaló ténybeli tévedések is foglaltatnak. Így téves az az állítás, mintha a mi tudomásunk szerint a német vasutak az 1928. évben Németországban a vasaljak alkalmazására tértek volna át, mert 5·9 millió darab talpfát szereztek be, ami egymagában véve is megcáfolja azt, mintha a német vasutak a talpfák alkalmazásától eltekintettek volna. Pedig Németország szerintünk túlnyomó részben szintén fabehozatali állam s a németeket bizonyára nem lehet sem a külkereskedelmi politika vagy az üzemgazdaságosság iránti érzék hiányával vádolni. Ami pedig a külkereskedelmi mérleg megjavításának szempontját illeti, úgy a kereskedelemügyi miniszter úr leirata nem említi azt, hogy a fabehozatalban, amelynek értéke a leiratot megelőző 1927. évben kereken 131·5 millió pengőre rúgott, amelyben a talpfa mindössze 3·5 millióval, tehát az egész behozatalnak 2·7%-ával szerepelt. Viszont nem reflektál a leirat azon előterjesztésünkre, hogy ezt a passzívumot sem a kétes értékű vabetonaljak forszírozásával, hanem talán inkább a hazai fatermelés megfelelő támogatásával és termelőképességének emelésével kellene csökkenteni. A leiratban talán egyedüli megnyugtató momentum az, hogy érthetetlen módon oly elsőrangúnak talált vasbetonaljából egyelőre csak 80—100.000 darabot akar befektetni, noha ez a mennyiség is, tekintettel arra, hogy a vasbetonalj a mi szakértőink számítása szerint — amelyet hajlandók vagyunk bármely szakértő felülbíralata alá bocsátani — igazoltan drágább, felesleges többkiadást jelent, de egyúttal a hazai termelés károsodását is jelenti.

Még elszomorítóbb azonban az a válasz, amelyet ugyanabban a tárgyban a földművelésügyi miniszter úrtól kaptunk hozzá intézett memorandumunkra. A földművelésügyi miniszter úr ugyanis előterjesztésünkre csupán azzal válaszolt, hogy miután a MÁV. vasúti talpfaszükségletét a hazai fatermelés fedezni nem tudja és a szükséglet egy részét külföldről kell beszereznie, a vasbetonaljak használata egymagában véve indokolt, a vasbetontalpakokkal a külföldről behozott talpfamennyiséget csökkenteni lehet, ami a belföldi fa-

termelést hátrányosan nem befolyásolja; ezért tehát a földművelésügyi miniszter úr nem látott semmi okot fennforogni arra, „amely a gondozására bízott érdekek szempontjából a magyar fatermelés érdekében a közbelépést indokoltta tette volna“. Pedig mondanunk sem kell, hogy talán a földművelésügyi miniszter úrtól több megértést várhattunk volna abban a tekintetben, hogy a hazai fatermelés mellé fog állni és a külföldről behozott talpfamennyiség csökkentését nem a vasbetonaljak bevezetésével, hanem azzal kívánja elérni, hogy a hazai talpfatermelés az eddiginél erőteljesebb támogatásban részesüljön, s ezt is ajánlja a gondozására bízott érdekek szempontjából a magas kormányzatnak.

Mi ennél fogva a miniszter urak állásfoglalásába korántsem nyugodhatunk bele és ezért a kérdést továbbra is napirenden tartjuk és ezentúl is minden alkalmat fel fogunk használni arra, hogy a hazai fatermelésnek a MÁV. pénzügyi, forgalmi és üzemgazdasági érdekeivel teljesen összhangban lévő desideratumait az őket megillető jogaikba helyezzük.

A MÁV. fa- beszerzései.

A m. kir. Államvasutaknak a pályafenntartási anyagok, talpfák, váltótalpfák és a műhelyi faanyagok beszerzése céljából jelentésünk évében megtartott versenytárgyalásai több ízben foglalkoztatták egyesületünket, főleg abból a szempontból, hogy a versenytárgyalások kiírási feltételei nem feleltek meg azoknak a jogos kívánalmaknak, amelyeket e kiírási feltételekkel szemben érdekelteink részéről támasztottak. Ha a m. kir. Államvasutak ugyanis általában véve már honorálták az előző években e részben tett előterjesztéseinket, mégis számos olyan kikötés maradt fenn, amelyek nem a hazai termelés igényeinek megfelelően voltak megállapítva. Így az 1928/29. évi talpfa- és váltótalpfaszükséglet fedezése céljából hirdetett versenytárgyalás feltételei azt a sérelmes kikötést tartalmazták, amely szerint a talpfák a telítőttelepig lévén szállítandók, az azzal kapcsolatban felmerülő szállítási díj a maga egészében a szállítófelekre

hárult volna, amiért is újból meg kellett ismételnünk azon előterjesztésünket, hogy ezen sérelmes kikötés legalább is olymódon változtattassák meg, hogy a szállítófelek a feladó-állomástól a telítőtelepig előálló fuvar költségek viselése alól mentessenek fel, amely kérelmünk megint csak annyiban respektáltatott, hogy a MÁV. a talpfák önköltségi fuvardíját 100 km távolságig vállalta.

A pályafenntartási anyagok biztosítása céljából mult év szeptember havában megtartott versenytárgyalás szállítási feltételei bizonyos vonatkozásokban nem elégitvén ki a hazai érdekeltég igényeit, — főleg a szállítandó talpfák méretarányai szempontjából, — a MÁV. igazgatóságával tárgyalásokba bocsátkoztunk, amely tárgyalások eredményeként sikerült a hazai termelés érdekeit úgy a méretarányok, mint egyéb tekintetben is a helyzethez mérten biztosítani és nem mulaszthatjuk el a MÁV. igazgatóságának ezzel a hazai érdekeltéggel szemben tanusított ebbeli előzékeny magatartásáért e helyütt is őszinte köszönetünknek és elismerésünknek kifejezést adni.

Az elmúlt évben is ismételen felhangzott érdekelteink részéről az az óhaj, hogy kívánatos volna a szállítási feltételek egységes és átfogó újabbi szabályozása.

Ez a munkálat a pályafenntartási fákra vonatkozóan a mult év végén meg is indult és jelenleg folyamatban van és remélhető, hogy ez alkalommal sikerülni fog olyan feltételeket megállapítani, amelyek hazánk termelési viszonyainak és a MÁV. forgalmi és üzemgazdaságossági érdekeinek egyaránt megfelelnek. A *műhelyi faanyag* minőségi feltételei tekintetében ez részben már sikerült is, amennyiben a m. kir. államvasutak a műhelyi fa anyagául szolgáló erdei fenyőre nézve tett újabbi előterjesztéseink figyelembevételével olyan minőségi feltételeket állapított meg, amelyek mellett a hazai termelésű erdei fenyő is szállítóképes és a hazai termelés fokozottabb igénybevételét teszi lehetővé, s e tekintetben ki kell emelnünk azt, hogy bár a MÁV. az általunk állandóan sérelmezett kettős átvételtől itt sem tekint el, mégis bizonyos minőségi kellekeket — így az erdei fenyő kék és barna színeződését — kizárólag a termelés

helyén bírálja el, úgy hogy e címeken a műhelyekben utólagos minőségi kifogásolásnak már helye nem lehet.

Tarifális ügyek.

Tarifális ügyekről számolva be, e jelentésünk kereteihez mérten általánosságban meg kell állapítanunk mindenekelőtt azt, hogy a kereskedelmi kormányzatnak vasúti tarifapolitikája a múlt évben is nélkülözötte az előrelátás és a nagyvonalúság ismérveit. A gazdasági érdekeltségek azon követelése, hogy az ország vasútai állíttassanak a közgazdasági politika szolgálatába, a kiviteli tarifák fejlesztése útján tétessék lehetővé exportunk versenyképessége; a lefolyt esztendőben is csupán ankétek napirendjén szerepelt a nélkül azonban, hogy ezek a követelések koncepciózus intézkedések tárgyává tétettek volna. A MÁV. részéről mindig megvolt és megvan a jóakarát és kellő megértés az érdekeltségek közgazdasági kívánalmaival szemben, azonban ezek teljesítésének legfőbb akadályá tudvalevőleg az, hogy a kir. kormányzat nem mentesíti a MÁV.-ot a hatalmas nyugdíjterhek viselése alól, amelyek üzembevételeinek túlnyomórészt felemésztik. Azonban bizonyára nem szorul bővebb fejtegetésre az, hogy tarifapolitikánknak ilyen stagnációja mellett valóban nem más mint chimaera közgazdaságunk és főleg kiviteli képességünk fellendüléséről beszélni.

Egyébként szakmánkat illetőleg a múlt évben is körülbelül ugyanazok a tarifális kérdések kerültek felszínre, amelyekről már múlt évi jelentésünkben megemlékeztünk. Foglalkoznunk kellett beszámolónk évében is a *hazai fűrészekbe menő gömbfára* vonatkozó fuvardíjkedvezmény ügyével, s e tekintetben különösen arról kellett gondoskodnunk, hogy a kedvezmény csakis a hazai fűrészekbe menő gömbfára s az ebből feldolgozott fűrésztermékekre, továbbá a perkattagyártás termékeire legyen vonatkozatható, vagyis, hogy a kedvezmény kizárólag a szakmánk által képviselt érdekek számára legyen biztosítva. E végből a múlt évben is összeállítottuk azon fűrészüzemmel bíró vállalatok jegyzékét, amelyek a vonatkozó díjzabások rendelkezései szerint ked-

vezmény élvezetére jogosultak, viszont intézkedtünk a felől is, hogy a jegyzékbe az erre jogosult, de még fel nem vett tagtársaink — miután a szükséges előfeltételeket igazolták, — szintén felvétessenek. A gyakorlati végrehajtás során a MÁV. igazgatósága mindig ragaszkodott a szóbanlévő kedvezményre vonatkozóan az árudíjsszabás által felvett azon intézkedés betartásához, amely szerint a gömbfa-küldeményeknél mindig fel kell tüntetni azt a körülményt, hogy a gömbfa csupán felfűrészelés céljából, további feldolgozás nélkül szállítatik a fűrészekhez. Ez ellen kifogást bizonyára nem emelhattunk; azonban a fűrésztulajdonos számos esetben hibáján kívül előálló okokból ezen kitétel alkalmazása hiányában fuvarkedvezménytől elesett. Ezért tehát felhívtuk a figyelmet az idevonatkozó rendelkezések szigorú betartására, valamint közbenjártunk a MÁV.-nál a végből, hogy méltányos esetekben a díjsszabási rendelkezések szigorú alkalmazásától tekintsen el különösen akkor, ha igazolva van, hogy a gömbfa kizárólag fűrésztermékeket előállító fűrészüzem részére szállítatott, amely kérelmünket a MÁV. igazgatósága előzékenyen teljesítette.

Előterjesztést tettünk esetenként a MÁV. igazgatóságánál arra nézve, hogy a szélkarók (ú. n. vikli lécre) vonatkozóan alkalmazza szintén a szőlőkarókra vonatkozóan alacsonyabb díjsszabást, amely erre az árucikkre csak azért nem terjed ki, mert az hegyezve nincsen, viszont a karóktól könnyen megkülönböztethető lévén és a szőlőgazdaságban nyervén felhasználást, az azokra vonatkozó díjkedvezmény kiterjesztése reá nézve is indokolt.

Ugyancsak kértük annak a díjsszabási rendelkezéseknek megváltoztatását is, amely szerint a széldeszákára vonatkozó mérsékeltebb díjtétel csupán a fenyőfából készült széldeszákákra nyer alkalmazást, holott annak kiterjesztése az egyéb választékú széldeszákákra szintén indokoltnak jelentkezik. Mindkét előterjesztésünk jelentésünk évében még nem nyert érdemleges elintéztést, de reméljük, hogy az érdekeltek kérése figyelembe fog vétetni.

Felemlítendőnek tartjuk itt hogy díjsszabási osztályunk a tranzitőforgalomban a vasút pénzügyi érdekei szempont-

jából teendő intézkedések tekintetében. a MÁV.-val az elmúlt évben is állandó kontaktusban volt; végül, hogy a szakmánkat érintő döntő díjszabási rendelkezésekről mindenkor kellően tájékoztattuk tagtársainkat.

Kereskedelmi kikötő.

Hazánk gazdasági életében fontos eseményt jelez a Budapesti Kereskedelmi Kikötőnek múlt évi október hó 20-án történt megnyitása. Gazdasági köreinknek még a béke-években sürgetett kívánsága vált ezáltal valóra; azonban természetes, hogy azóta a dunai államok gazdasági struktúrájában, főként pedig hazánk kereskedelempolitikai helyzetében oly mélyreható változások állottak be, amelyek teljesen megváltoztatták azt a távlati képet is, amelyet a kikötőről gazdasági köreink akkor megrajzoltak. Messze túlhaladná évi jelentésünk kereteit, ha most itt annak fejtegetésébe bocsátkoznánk, hogy a nagy költséggel és a legmodernebb követelményeknek is teljesen megfelelő, mintaszerűen megalkotott kereskedelmi kikötő mennyiben állítható a megváltozott viszonyok közepette előállott gazdasági követelmények szolgálatába és itt csupán a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarának arra a nemcsak theretikus, de gyakorlati szempontokból is kitűnő elaborátumára hivatkozhatunk, amelyet a csepeli kikötő gazdasági kihasználásának kérdésében a kormányzat elé terjesztett, s amelynek konklúzióihoz a magunk részéről is mindenben hozzájárulunk. Szakmánkat illetően mindenesetre nagyjelentőségű ez a probléma, mert a hazai tranzító fakereskedelem részére — amiként ezt már 1922. évi jelentésünkben részletesen feltártuk — nagy lehetőségeket nyit meg, amelyek megvalósításával az érdekelt szakmabali köröknek bizonyára behatóan kellene foglalkozniuk. A magunk részéről ezúttal is felhívjuk erre a figyelmet, s nagyon természetes, hogy készséggel fogunk megragadni a tagtársaink köréből hozzánk érkező minden olyan iniciatívát, amely a kérdés gyakorlati megoldásának előbbrevitelére alkalmas.

Ezzel kapcsolatban jelenthetjük, hogy a kereskedelmi miniszter úr megküldötte nekünk véleményezés céljából

a vámmentes kikötőben alkalmazandó rendszabályok és a kikötői tárház üzletszabályzata tárgyában készült tervezeteket, amelyekre vonatkozóan részletesen megtettük észrevételeinket, különösen a fa és faárakra vonatkozó díjszabásokra nézve, s e tekintetben rámutattunk a díjszabás azon hiányosságára, hogy az nem tartalmaz intézkedést abban a tekintetben, vajjon a díjtételek a faanyagoknak a tárolás alatt, vagy után akár a bel-, akár a külföldre való szállításával kapcsolatban szükségessé váló *átosztályozásával* járó díjakat magukban foglalják-e, illetve, hogy ezt a műveletet a kikötő tárház vállalja-e, vagy pedig a beraktározó saját alkalmazottaival elvégeztetheti-e. Utaltunk itt arra, hogy az általunk képviselt érdekeltség szempontjából a faanyagoknak tömeges tárolása csak akkor bírhat jelentőséggel, ha a kikötő tárházban tároló faanyagok átosztályozása és az azzal kapcsolatos teendők a tárházban akár a közraktári közegek, akár pedig a beraktározó fél által elvégeztethetők.

Kifogásoltuk továbbá a be- és kirakás költségeire vonatkozó intézkedéseket, amelyeket külön egység számára tart fenn a szabályzat, s e tekintetben fix tételek megállapítását kértük, feltárva e részben azt, hogyha e díjtételek megállapítása végett a szállítványozót, vagy külön alkalmazottat kell igénybe venni, úgy a költségek olyan nagyok lehetnek, hogy ezáltal a közraktárnak igénybevételét illuzóriussá tehetik. Végül a díjtételek mérvének is megfelelő leszállítását kértük.

Tavalyi jelentésünkben részletesen beszámoltunk azon lépéseinkről, amelyek egyfelől a vámkülföldről érkező deszkaküldemények vámkezelése, másfelől a vámszemleilletékek felszámításánál tapasztalt anomáliák orvoslására irányultak. Tudvalevő ugyanis, hogy a vámigazgatóság — főleg a csempészet ellenőrzése szempontjából — időközönként elrendelte azt, hogy a deszkaküldemények „a legkisebb gyanú esetén“ nem a határállomáson, hanem a leadóállomáson veendő vámkezelés alá, ami a vámkezeléssel járó idővesztésen és költségeken kívül még azzal a súlyos hátránnyal is van

Vámkezelési sérelmek.

egybekötve, hogy a késedelmes vámkezelés folytán a küldemények fekbér- és kocsiálláspénzzel is terheltetnek. A vám-szemleilletékek felszámításánál pedig az az abúzus tapasztalható, hogy a vámközegek az e részben fennálló utasítások alapján a szemlét mindenkor a hivatalos helyen kívül és a hivatalos időn túl eszközlik, ami által a szemle költsége lényegesen emelkedik. Ezen sérelmek orvoslása végett ismételtén eljártunk a pénzügyminisztériumban és ott feltártuk úgy a deszkaküldeményeknek a leadóállomáson való vámkezelése, mint a szemleilletékek felszámítása által okozott bajokat és sürgős intézkedést kértünk. A pénzügyminisztérium illetékes osztályának vezetője e panaszoknak legalaposabb megvizsgálását ígérte meg, úgy a deszkaküldemények vámkezelése, mint a szemleilletékekre vonatkozóan, az utóbbiakra nézve kilátásba helyezve azt, hogy amennyiben az idevonatkozó panaszok a mostani rendelet keretében nem orvosolhatók, úgy a szemleilletékek kérdése az érdekelt-ségnek belevonása mellett újból fog szabályoztatni. Sajnos, azonban a pénzügyminisztérium ebbeli ígéretei csak papíron maradtak és így reánk csak az a feladat hárulhatott, hogy panaszainknak orvoslását ismételtén megsürgessük, ami meg is történt s reméljük, hogy e sürgetéseinknek most már fogantja is lesz.

Adóügyek.

Adópolitikánk jelentésünk lezajlott esztendejében fordulóponthoz jutott. Nemesak azért, mert a pénzügyi kormányzat vezetésében is változás állott be, hanem mert a kormányzatnak be kellett végre látnia, hogy a közterhek mértékének megállapításánál az ország elérkezett a teherbíróképességnek maximumához. Be kellett tehát látnia azt, hogyha nem akarja gazdaságunk és evvel az államháztartás rendjét veszélyeztetni, úgy a közterheket le kell szállítania.

Egyenesadórendszerünk ilyen jellegű reformja irányában történtek egyes félénk kísérletek, azonban az adózó polgárság köréből felhangzott elégtelenségnek domináns akkordja a forgalmi adó iránti elkeseredés maradt.

A forgalmi adónál ily reformtörekvések. sajnos, egyáltalában nem érvényesültek és ha gazdasági életünknek a forgalmi adóval való terhelést kénytelen-kelletlen el is kell viselnie, úgy semmiképp sem tud beletörődni azokba az anomáliákba, amelyek a rendszer keresztülvitelével járnak, s amelyek az adó behajtásával és nyilvántartásával járó zaklatásokban nyilvánulnak meg. A forgalmi adó terhét viselő szakmák nagy többségének az a meggyőződése, hogy ezen az állapoton csakis az egyfázisú adórendszernek bevezetése által lehet változtatni és ez a meggyőződése a mi szakmánknak is. Ezért az elmúlt évben fokozott erővel folytattuk azon akciónkat, amely az *adóváltság rendszerének a műfatermékekre leendő kiterjesztését* célozza. Ennek az akciónak céltudatos és eredményes lefolytatása beható előmunkálatot igényelt mindenekelőtt abban a tekintetben, hogy a forgalmi adóváltság a fakereskedelmi forgalomban — és pedig úgy a belföldi, mint a behozatali viszonylatban — miként alakul, vagyis meg kellett állapítanunk a forgalomba kerülő műfatermékekre vonatkozó adóköteles átruházások (fázisok) számát, hogy javaslatainkat pontos számításokkal alátámaszthassuk. Ezen bizottságilag végzett s rendkívül hosszas (sokszor az éjszakába is belenyúló) tárgyalásokat és számításokat igénylő munkálatok megejtése után végre sikerült is az egyes műfatermékekre nézve megállapítanunk azon fázisok számát, amelyeken a szóbanlevő fatermékek a forgalomban keresztülmennek és sikerült megállapítanunk a fázisok és mennyiségek szembeállításával az egyes fatermékekere eső átlagos adókulcsot. Ezen adatok felhasználásával azután részletes emlékiratot dolgoztunk ki és nyújtottunk át a pénzügyminiszter úrnak.

Ezen emlékiratunkban mindenekelőtt visszapillantást vetettünk a probléma eredetére és rámutattunk arra, hogy azon három esztendő óta, amióta egyesületünk az egyfázisú forgalmi adó bevezetését az összes fatermékekre nézve először kérelmezte, a kérdés megítélése tekintetében mélyreható változások történtek. Ma már — mondtuk — a fázisrendszer bevezetése nem csupán a közvetlenül érdekelteknek vélt kereskedelmi szakmák egyoldalú kívánsága, jöllehet

— hangsúlyoztuk — mi e tekintetben kezdettől fogva külön álláspontot foglaltunk el, amennyiben nálunk nemcsak a fakereskedelem, hanem maga a termelés is szükségesnek tartja a fázisrendszerre való áttérést, hanem a kereskedelmen kívülálló közgazdasági és politikai tényezőknek is követelményévé vált. Hivatkoztunk arra, hogy olyan oldalról, amelyet igazán nem lehet a kereskedelem iránti elfogultság vádjával illetni, szintén fenntartás nélkül hozzájárultak a kereskedelmi érdekeltségek azon felfogásához, hogy mindazon visszásságok, amelyek a forgalmi adó kezelése és főleg behajtása körül állandóan felütik fejüket és amelyek nemcsak az adózó közönség zaklatásával járnak, hanem az adó ellenőrzésével és behajtásával kapcsolatos költségeket is fokozzák, s így a kir. kincstár adóbevételeit csökkentik, csupán egy oly rendszer életbeléptetésével szüntethetők meg, amely rendszer az ellenőrzést fölöslegessé teszi, de amely egyúttal a kir. kincstár bevételeit is teljesen biztosítja. Hivatkoztunk továbbá arra, hogy a pénzügyminiszter úr elsősorban a közszükséglet tárgyát képező cikkekre tartja a rendszert bevezetendőnek, már pedig a műfaforgalom tárgyát képező fatermékeknek több mint 95%-a közszükségleti cikk, s a kötött forgalom idejében közszükségleti cikkeknek minősült is. Ez a szempont tehát — szólottunk — egymagában véve is indokolja a rendszernek a műfára való bevezetését. Majd áttértünk ezek után javaslataink ismertetésére, amelyek elsősorban odairányultak, hogy az autonóm vámtarifa 195—206. tételei alá soroló összes fatermékek egy *átlagos kulcs* alapján rovassanak meg, amelyet az *import fatermékek után 2,4%-ban, a belföldön termelt fatermékek után pedig 2%-ban kértünk megállapítani* oly módon, hogy ezen kulcs alapján meghatározandó adó a *belföldön* előállított fatermék után az *erdőkütermelőnél* az utóbbi által, az *importált* fatermékek után pedig a *vámbehozatal* alkalmával a fatermék átvevője által rovassék le; az ilyen alapon lerovandó adóváltsággal pedig a fatermék *minden további átruházását terhelő forgalmi adó kiegyenlítését nyerjen*. Az ilyen pauszális kulcs melletti adóztatást nemcsak azért mondottuk mellőzhetetlennek, mert a vámtarifa egyes tételei alá eső egyes termékek sokfélesége is az azokra vám-

tarifatételenként alkalmazandó különböző kulcsok az adó kezelését a gyakorlatban rendkívüli módon megnehezíték, hanem azért is, mert az egyes fatermékeknek külön-külön megadóztatása a belföldön, de a behozatalban is — amely az emlékiratunkban felhozott statisztikai adatok szerint a műfaforgalomban mennyiségben 85,3%-át, értékben pedig 91%-át képezte — az egyes, és pedig igen jelentős fatermékeknel aránytalanul magas kulcsokat eredményezne és megdrágítaná a fatermékek fogyasztását, ami által az adóváltás behozatalával járó előnyök a másik oldalon nemcsak a fafeldolgozó iparok, hanem a mezőgazdaság számára is érzékeny károkat okoznának. Levezettük ezt követően az adókulcsok alapjául szolgáló átlagos fáziskulcsokat, amelyek azon elven épültek föl, mintha a *belföldön* termelt, illetve gömbölyű állapotban behozott és itt feldolgozott fát csak *gömbölyű* állapotban terhelné adóváltás, de olyan mértékben, hogy az — figyelembe véve a szállítási költségeket és a feldolgozás által előálló értékemelkedést — egyúttal a gömbölyű fából előállított összes fatermékek forgalmi adóját is magában foglalja. (Figyelembe kellett persze vennünk e részben a gömbfának fűrészárúvá való feldolgozásánál előálló kihasználási arányt is.) A *behozatali* forgalmat illetően a már felfűrészelt, illetve feldolgozott állapotban importált fatermékek átlagos fázisegységeit külön határoztuk meg. Az átlag fázisszámításainkból adódó kulcsok megállapításánál továbbá azt az elvet tartottuk szem előtt, hogy a belföldi termelés — mivel az az adó viselése szempontjából a külföldről behozott fatermékekkel szemben meglehetősen inferioritásban van — ezen egyenlőtlenség kiküszöbölésével, kedvezményes elbánásban részesüljön. Ezért a belföldi termelésű fatermékeknel a számszerűleg jelentkező kulcsnál megfelelően alacsonyabb kulcsot vettünk fel és ennek ellensúlyozásaként az importforgalomban előálló kulcsot felfelé kerekítettük ki. A fázisok számának megállapításánál végül szem előtt kellett tartanunk azt, hogy az importált fatermékek túlnyomó része, de a belföldi fatermékek egy része is, nem a közvetítő, tehát nem a nagykereskedelem, hanem közvetlenül a detailfatereskedelem útján kerül a fogyasztóhoz.

Ezen számítások alapján jutottunk el azután ahhoz a végeredményhez, amely szerint úgy a belföldön termelt mint a behozott fatermékekre nézve egy 2·34%-os *egységes pausális kulcs* állott elő, amelyet most már a belföldi forgalomban a belföldi termelés előnyben részesítése céljából 2%-ra leszállítandólag, a behozatali forgalomban 2·4%-ra felemelendőleg javasoltunk megállapítani.

Az adóváltság *alapjainak* meghatározási módját illetőleg — a tűzifára és faszénre nézve már fennálló intézkedések analógiájára — a megadóztatandó fatermékek *átlagos* értékének alapulvétele mellett javasoltuk az adóalapot megállapítani és pedig oly módon, mint ez annak idején az 1%-os vámkezelési illeték kirovásánál történt, vagyis 100.000 kg-os vasúti kocsirakományokra vonatkoztatott azon érték alapján, amelyeket egyesületünk a pénzügyminiszter úr által megállapítandó módon és időközökben a belföldi fatermékekre nézve a pénzügyigazgatóságokkal, a behozatalnál történő adólerovás szempontjából pedig a központi vámigazgatóságokkal közölne.

Előterjesztésünkhöz végül kimutatásokat készítettünk annak illusztrálásául, hogy az általunk javasolt pausális adókulcsok mellett az adóbevételek miként alakulnak, amely kimutatások adatai azt eredményezték, hogy az *általunk javasolt kulcsok mellett a jelenlegi bevételek nemcsak hogy biztosítva volnának, hanem még valamivel több bevételt eredményeznének*, amivel kétségtelenül eloszlatva láttuk a pénzügyminiszter úrnak a rendszer behozatala ellen táplált azon legfőbb aggályát, mintha a forgalmi adóváltságnak az összes fatermékekre való bevezetése az államkincstárra nézve sötétbe való ugrást jelentene. Kifejtettük azonfelül azt is, hogy az általunk javasolt adóváltság mellett a behozott termékekre eső adót, — amely a forgalom értékének az említettek szerint 91%-át teszi ki — a kincstár a behozatalnál azonnal meg fogja kapni. Tehát az adózó fel lesz mentve a bevallás kötelezettsége alól, viszont a kincstárnak nem kell az adót kirónia, nem kell a kivetéstől a behajtásig előálló kamatvesztéséget, továbbá az adóalany kényszeregyessége vagy csődje folytán előálló veszteségeket viselnie. Ezenfelül

meg fogja takarítani az államkincstár a behajtással és ellenőrzéssel járó igen tetemes költségeket és ki fogja küszöbölni az avval kapcsolatban a szakmabeli adózó közönség és adóhatóságok közötti állandó súrlódási felületet. Végül hangsúlyoztuk, hogy mily óriási fontossággal bír a váltság rendszerének a tőlünk elszakadt, vagy Magyarországon központi eladási organizációkkal bíró favállalatainkra nézve. Utaltunk arra, hogy ezek kénytelenek voltak itteni expozitúrájukat vagy megszüntetni, vagy a vállalat jelentőségének meg nem felelő módon működtetni azért, hogy evvel elkerüljék azon egyenlőtlenséget, amely őket azon vállalatokkal szemben éri, akik Magyarországon ilyen organizációkat nem tartanak fenn és ezért forgalmi adót nem fizetnek. Ezen, túlnyomólag magyar tőkével dolgozó külföldi vállalataink számára — szólottunk — lehetővé lesz téve, hogy itt újból dolgozhassanak, számos tisztviselőt foglalkoztassanak és evvel nemcsak a belföldi fogyasztás részére könnyítsék meg a fatermékek beszerzését, hanem egyúttal a kincstár egyéb adóvébeteleit is lényegesen fokozzák.

Ezen emlékiratunk alapján a pénzügyminiszter úr előterjesztésünket tárgyalás alá vette és sikerült is e tárgyalások folyamán javaslataink helytálló voltáról a pénzügyminiszter urat meggyőzni, úgy hogy az év vége felé már el is készült a rendelet tervezete és azt kiegészítőleg az adóváltság alapjául szolgáló értékmegállapítás is, mely tekintetben úgyszólván fenntartás nélkül a mi adataink fogadtattak el. A rendelettervezetet azután a pénzügyminiszter úr a földművelésügyi és kereskedelemügyi miniszter uraknak megküldötte véleményezés végett; az evvel kapcsolatos tárgyalásaink azonban már átnyúlnak a jelentésünket követő évbe. Minthogy azonban a földművelésügyi miniszter úr már a rendelet mellett állást foglalt és csupán a kereskedelemügyi miniszter úr állásfoglalása van hátra, őt pedig előreláthatólag sikerülni fog a tervezet elfogadására bírni, minden reményünk megvan arra, hogy a tervezet az adóváltság kulcsának megfelelő megállapítása mellett mihamarább életbe fog lépni és ezzel szakmánk egyetemének már évek óta sürgetett jogos óhaja végre a megvalósulás stádiumába fog lépni.

A gőzfavágók házádója.

A pénzügyminiszter úr a házadóról szóló Hivatalos Összeállítás (H. Ö.) tárgyában kibocsátott rendeletében a gőzfavágókat kirekesztvén azon ipartelepek sorából, amelyek üzemük céljaira szolgáló épületek utáni házadómentességben részesülnek, az adókiivető hatóságok a gőzfavágó telepek épületeit is házadóval rótták meg. Ennek következtében indokolt előterjesztéssel fordultunk a pénzügyminiszter úrhoz, amelyben kimutattuk azt, hogy a pénzügyminiszter úr említett rendelkezéséhez fűzött azon hivatalos magyarázat alapján, amely megállapítja, hogy melyek azok az ipartelepek, amelyek üzemük céljaira szolgáló épületek adómentesek, a gőzfavágó üzemeket is ipartelepeknek és a céljaikra szolgáló épületeket tehát adómenteseknek kell tekinteni. Rámutattunk arra, hogy a hivatkozott rendeleti magyarázatnak azon kitétele, amely szerint a favágó telepek nem minősíthetők gyárhoz hasonló ipartelepeknek, a magyarázat szövegéből minden félreértést kizáróan azon *favágótelepekre* vonatkozik amelyek az ipartörvény 183. §-ának *a)* pontja értelmében nem esnek az ipartörvény hatálya alá, ellenben nem vonatkozhatnak a *gőzfavágótelepekre* annál kevésbé, mert ezek a faapritást gépi úton motorikus erővel, tehát olyan ipari üzemben végzik, amelyek azon ismérvekkel bírnak, amelyeket a pénzügyi jogszabályok intézkedései a gyári, ipari vagy hasonló üzemeknél megkívánnak. Hivatkoztunk arra is, hogy a gőzfavágó üzem, úgy kereskedelmi, mint közigazgatási — tehát ipari és iparrendészeti s szociális biztosítási — vonatkozásban ipari üzemnek minősül. Kértük ennél fogva a pénzügyminiszter urat, hogy felügyeleti hatáskörében egy oly tartalmú rendelkezést bocsásson ki, amely szerint a gőzfavágó üzemek szintén olyan gyári üzemeknek minősítessenek, amelyekre a házadómentesség a házadóról szóló, többször hivatkozott jogszabályok értelmében szintén kiterjed.

Sajnálattal kel megállapítanunk, hogy a pénzügyminiszter úr ezen jogilag, de más szempontokból is teljesen megokolt kérésünket a kir. közigazgatási bíróság gyakorlatára való hivatkozással nem teljesítette s így nem marad más hátra, mint a kérdést közigazgatási bíróság előtt konkrét esetek

kapcsán újabb döntés tárgyává tenni. E tekintetben érdekelt tagtársaink részére megokolt jogorvoslati beadványokat dolgoztunk ki és reméljük, hogy a közigazgatási bíróság előadott indokaink figyelembevételével fog dönteni és ezzel az érdekelteinket ért sérelem orvosoltnak fog.

Adóügyi ténykedéseink köréből kell még végül kiemelnünk azt a tevékenységünket, amelyet mint az adókiadó hatóságok szakértő közegei a kereseti adókiadói munkálatoknál végeztünk, főleg abban az irányban, hogy a székesfővárosi pénzügyigazgatóság részére, amelynek kezében az adókiadás arányosságát célzó munkálatok összpontosítottak, a szakma általános helyzetére s az adókiadásnál figyelembe jövő általános szempontokra vonatkozóan szakszerű tájékoztatásokat nyújtottunk és így közvetve befolytunk az adókiadás helyes keresztülvitelére nézve is.

Küzdelmes év áll a hazai detailfakereskedelem mögött. Mezőgazdaságunk helyzete, az ipari konjunktúrák rosszabbodása, a nagyarányú építkezések elmaradása s mindazon egyéb jelenségek, amelyek a lefolyt gazdasági esztendőt jellemezték, természetesen a detail fakereskedelemre sem maradhattak hatás nélkül, amelynek helyzetét még rosszabbította a túlzásfoltossága miatt mindjobban érezhetővé vált féktelen verseny, amely a még meglévő kereseti lehetőségeket megtizedelte. Ily körülmények között azt lehetett volna hinnünk, hogy a detailfakereskedelem most már maga emel gátat az őt létében fenyegető verseny elhárítására és saját maga fogja kivetni magából azokat a kárttevő elemeket, amelyek boldogulását akadályozzák. E helyett sajnálattal kellett az elmúlt évben is tapasztalnunk, hogy detailkereskedő tagtársaink ölbetett kezekkel nézik a romboló erők pusztítását, s még ma sem ébredtek azon kötelezettségeik tudatára, amelyekkel önmagukkal és ezzel a szakma egyetemével szemben tartoznak. Minden ideirányuló intelmünk a lefolyt évben is teljesen pusztában elhangzó kiáltás maradt, mert — eltekintve egyes utánzásraméltó kivételektől — a legális

Detailfakereskedelmi szakosztályunk.

kereskedelem megmentésére egyedül alkalmas önvédelmi akció sehol sem indult meg. Pedig a keretek erre adva vannak azon területiális (vármegyei) egyesületek által, amelyek ugyan ezidőszert más célokat — és pedig a „Faksz“-szal való megállapodás helyes lebonyolítását — szolgálják, de bizonyára megfelelően kifejleszthetők a szükséges együttműködés céljaira is. A magunk részéről tehát ezt az alkalmat is megragadjuk, hogy most a tizenkettedik órában felemeljük figyelmeztető szavunkat és egyúttal felajánljuk készségünket és támogatásunkat és ha a tagtársak is fel fogják ismerni önvédelmük megszervezésének szükségességét, akkor talán mégis sikerülni fog a detailkereskedelem prosperitását és fejlődését a mai ingoványos talajról biztos vágányokra terelni.

Felszínen volt a lezajlott esztendőben is a detailkereskedelem egyik régi gravamen-je, az egyes termelők által *fogyasztók részére közvetlenül történő eladások*, amely kérdésnek megoldásán a mult évben is rendkívül sokat fáradozott szakosztályunk és e tekintetben fenntartotta azt a meggyőződését, hogy ezt a problémát — melyet végeredményben mindig csak egynéhány termelőcég magatartása vet fel, mert hisz a többség a detailkereskedelem útján érintkezik a fogyasztóval — s amelyet nagyobbára a mostoha viszonyok éleznek ki, nem lehet nagyhangú bojkottfelhívásokkal, hanem csupán a kölcsönös megértésen alapuló megegyezés alapján elintézni. E részben szakosztályunk érdekeltjei egy, megállapodást is dolgoztak ki. E megállapodás lényege az, hogy a termelő és fabehozatali cégek kijelentik, mikép termelvényeiket — közszállítások és bányák részére történő szállítások kivételével — közvetlenül a fogyasztók részére eladni nem fogják, a megállapodás pontosan körülírván azt, hogy kit kelljen a megállapodás vonatkozásaiban fogyasztóként érteni. A megállapodás szerint továbbá a tilalom megszegése tisztességtelen versenynek minősül, amely felett egy döntő bizottság (jury) határoz, amely jury az Országos Egyesület választmányának az ügyben nem érdekelt tagjai közül alakítandó meg. A döntő bizottság — amennyiben megállapítja, hogy a megállapodás megsértetett — a meg-

állapodást megszegő taggal szemben alkalmazandó megtorlás fölött legjobb belátása szerint határoz, amely határozat végrehajtása tekintetében felek egymással szemben kötelezettséget vállalnak. E megállapodást a detailfakereskedő érdekeltség túlnyomórésze aláírásával is látta el és azonnal csatlakozott ahhoz a legtöbb termelő cég is. A szakosztályra hárult azonban az a feladat, hogy a megállapodást az összes figyelembejövő érdekeltekkel és pedig elsősorban detailkereskedő tagtársainkkal elfogadtassa, mert a megállapodás — önként értetődőleg — csak ebben az esetben válhat hatályossá. Ha ezt még teljesen elérni nem lehetett is, úgy szakosztályunk mindenesetre tovább fogja folytatni ebbeli akcióját és ettől reméli ennek, a termelő és kereskedő között fennálló s ma mindennél szükségesebb jó viszonyt ok nélkül elmérgesítő problémának radikális és mindkét fél hozzájárulása mellett történő végleges megoldását.

Az elmúlt évben is számos panasz érkezett szakosztályunkhoz abban a tekintetben, hogy a fűszerkereskedők és *szatócsok* telep- és iparendedély nélkül *nagyban árusítanak* a fogyasztóközönség részére *hasábos és fűrészelt tűzifát*. Mi e tekintetben elsősorban arra hívtuk fel az érdekelt tagtársak figyelmét, hogy merítsenek ki minden törvényes eszközt arra, hogy az iparendedély nélkül árusító szatócsok az arra illetékes iparhatóságok részéről megfelelő megtorlásban részesüljenek. Vagyis indíttassák meg és folytattassák le az engedély nélkül árusítók ellen a kihágási eljárást, mint-hogy orvoslást csak abban az esetben lehet a kereskedelemügyi miniszter úrnál, mint legfelsőbb iparhatóságnál találni, ha a rendelkezésre álló törvényes megtorlási eszközök már kimerítették, amely irányban tagjaink konkrét ügyekben igénybe is vették segítségünket. Iránytmutató volt e kérdésben a kereskedelmi miniszter úrnak a múlt évben történt állásfoglalása, amely megállapítja, hogy a vegyeskereskedő aprított tűzifát sem közvetlenül a fogyasztóközönség részére, sem továbbeladók részére árusítani nem jogosult és hogy sütőiparosok tűzifát egyáltalában nem árusíthatnak. A miniszter úr állásfoglalásában fel is hívja az érdekelt tagtársainkat arra, hogy amennyiben azt észlelik, hogy egyes szatócsok a

fent körülírt üzletkörön felül rendszeres fakereskedői tevékenységet fejtenek ki és nagyobb mennyiségű (több vagón fát) tartanak raktáron, úgy a jogosulatlan fakereskedést űző, vagy telepengedély nélkül fatelepet létesítő kereskedők ellen a rendőri büntető eljárás megindítását kérelmezzék.

Megállapíthatjuk tehát, hogy felfogásunk az eljárás módja tekintetében teljesen egyezik a kereskedelmi miniszter úrnak azon állásfoglalásával, amiért is érdekelt tagtársainknak ezek után nincs egyéb tennivalójuk, mint az, hogy — hivatkozással a kereskedelmi miniszter úr állásfoglalására — a kellő megtorlást az illetékes hatóságnál eszközöljék ki és mondanunk sem kell, hogy mi, csak úgy, mint eddig, készséggel fogjuk támogatni őket abban az irányban, hogy a rajtuk eső sérelem megfelelő megtorlás útján orvosoltassék.

Az egységes osztályozás sokat pertraktált problémája természetesen szakosztályunkat is foglalkoztatta első ízben vonatkozásban azzal a kísérlettel, amely szerint a román származású faárutermelvényeket a múlt év elején oly osztályozásban próbálták forgalomba hozni, amely ellentétben állott azokkal a szokásokkal, amelyek a fakereskedelemben és ekként a fakereskedelem és fogyasztó közötti forgalomban is már évek óta kialakultak. A szakosztálynak ez ellen állást kellett foglalnia és ezen állásfoglalása kellő eredménnyel is járt, felfogása mégis az, hogy ezt a kérdést is csak kölcsönös megállapodással lehet rendezni s a maga részéről e helyütt is bejelenti erre való készségét.

A „Faksz“

Rendkívül igénybevette szakosztályunkat az elmúlt évben is a *Faksz-akció*, amelynek keresztülvitele tekintetében egyesületünknek tudvalevőleg már a jelentésünket megelőző évben sikerült a Faksz vezetésével olyan értelmű megállapodást létesítenie, amely nemcsak lehetővé teszi detailkereskedő tagtársaink számára a Faksz által folyósított fa- és építési hitelek lebonyolításába való bekapcsolódást, hanem egyúttal — és ez a döntő — garantálja tagtársaink részére azt is, hogy a Faksz körzeteikben telepet felállítani nem fog. E megállapodás keretében az elmúlt évben is létre-

hoztuk tagtársaink és a Faksz között a kiszolgáltatandó anyagok árai és feltételeire vonatkozó megegyezést, amelyet e végből annak idején egyesületünk közbenjöttével vármegegyénként alakított alkalmi egyesületek hajtottak végre. Sajnálatlaltal kell azonban megállapítanunk, hogy ezen alkalmi egyesületektől, amelyek mindkét szerződőfél érdekét egyaránt szolgálják, sokak rövidlátásból vagy meg nem érthető kicsinyességéből vállalt kötelezettségeik ellenére elszakadni igyekeztek, reméljük azonban, hogy ezen különben is csak szórványosan előforduló, viszont az alkalmi egyesülésben lévők érdekeit sértő „egyéni akciók” a jövőben meg fognak szünni s nem fogják a megállapodást híven álló tagtársainkat arra kényszeríteni, hogy az ily desertió-számba menő esetekkel szemben a maguk részéről megfelelő megtorlást alkalmazzanak.

Egyébként jelenthetjük, hogy az elmúlt évben a Faksz kb. 1200 községben összesen cca 24 millió pengő értékű anyaghitelt folyósított, hogy kb. 1000 községben a detailkereskedelem végezte a folyósított anyaghitelkeretében kiutalt anyagok kiszolgáltatását, ami csak arra vall, amit mi kezdetől fogva hangoztattunk, hogy az anyaghitel lebonyolítása megnyugvással bízható a hazai fakereskedelemre s ami bizonyára siettetni fogja annak az ígéletnek beváltását, hogy a Faksz anyagtelepei fokozatosan leépíttessenek s evvel megszűnjék az ezen telepek által tagtársainknak okozott s őket existenciájukban támadó egyenlőtlen verseny is.

Kötelességünknek tartjuk végül evvel kapcsolatban úgy a magunk, mint érdekelt tagtársaink nevében is a Faksz hivatása magaslatán álló vezetőségének és azon munkatársainak, akik a megállapodás lebonyolításában a Faksz részéről részt vettek, e helyütt is őszinte köszönetünket nyilvánítani azon megértésért, amellyel a fakereskedelem érdekeivel szemben viseltettek.

Az egyesületünk kiadványában három évvel ezelőtt **Usanceink.** megjelent usanceokat a folyó évben kiegészítettük a parkéta, szék- és fallécre vonatkozó szokványokkal, amelyeket előzetesen megtárgyaltunk a fogyasztó érdekeltség (az ács-

mesterek és az építőmesterek érdekeltségének) képviselőivel és az így megszővegezett szokványokat usanceaink közé iktattuk.

Ez alkalommal vetődött fel a kiadott usanceok revizi j nak kérdése, minthogy szokv nyaink részben hi nyosaknak bizonyultak, részben a megjelenésük óta sok tekintetben változáson mentek keresztül. Fel is hívtuk elsősorban az usanceok szerkesztésében annak idején résztvett munkatársainkat, továbbá a szakma nyilvánosságát is arra, hogy a közzétett szokv nyaink tekintetében felmerült  hajajkat és észrevételeiket velünk k z lj k. E felhívásunk azonban meglehetős terméketlen talajra hullott, amennyiben — néhány igen beces észrevétel és javaslatát eltekintve — felhívásunkra senki sem reagált. Amennyiben tehát a szakma közönségében tényleg megérlelődött volna az a kívánalom, hogy usanceaink revizió alá vétessenek,  gy ezen helyről is fel kell k rn nk tagtársainkat és kartársainkat, hogy ebbeli kívánságaikat velünk k z lj k, mert e nélkül a munkálat természetesen nem indítható meg.

Itt kell megemlékeznünk arról is, hogy az ipari szabványosító bizottság, amelynek célja az, hogy a maga részéről is elősegítse azt a nemzetközi törekvést, mikép az összes árucikkekre és  gy a fatermekre nézve is lehetőleg egységes szokások alkottassanak meg, egyes let nknl felvetette az usanceok szabványosításának eszméjét a nélkül azonban, hogy e tekintetben konkrét javaslatokat terjesztett volna el . Mihelyt ilyen konkrét javaslatok érkeznek be hozzánk,  gy az ideával természetesen a magunk részéről is foglalozni fogunk, már kapcsolatban azzal — a jelentésünket követő esztendőben megindult — mozgalommal, amelyet a Római Nemzetközi Mezőgazdasági Intézet erdészeti osztálya indított meg, s amely  gy a méterrendszer kötelező behozatala, mint a szokványok nemzetközi egységesítésére vonatkozó anyagot igen értékes munkálatba foglalta össze, amelyet egyesületünk igen beható tanulmány tárgyává tett már abból a szempontból is, hogy ebben a nagyjelentőségű kérdésben a hazai szakma nevében legközelebbi nemzetközi fakonferenci n állást foglalhasson.

A többi társérdekképviselőkkel és testületekkel való együttműködésünkről számolva be, első helyen kell szólnunk a *Fakereskedelmi Csarnokról*, amellyel való kooperációnk alapszabályaink azon rendelkezéseiben van lefektetve, melyek szerint a Csarnoknak kiküldöttei egyesületünk választmányában is helyet foglalnak. Ez egyúttal kifejezésre juttatja azt a szoros egységet, amely két testületet egymáshoz fűzi és igazolja az általunk elejétől fogva hangoztatott s azóta már gyökeret vert elvnek helyességét, amely szerint az érdekképviselési szolgálatot a két testület közül csupán egyesületünk láthatja el, míg a Csarnok pótolja egyfelől a nálunk hiányzó hivatalos fatőzsdét, másfelől pedig a szakma összes érdekelteinek hajlékul szolgál. Ezt a hivatását a Csarnok a múlt évben is a szakma közmegelegedésére töltötte be, viszont a Csarnok közvetítette a szakmának a tagok állandó együttléte folytán közvetlenebbül megnyilvánuló kívánalmait és irányításával lendületet adott az egyesületünk által lefolytatott akcióknak, végül nagyban hozzájárult a kari közszellemnek fejlesztéséhez, amely pedig egyedül biztosíthat súlyt és tekintélyt a szakma minden mozgalmának.

A *Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara* a lefolyt évben is az ország vezető gazdasági érdekképviselői gyanánt előljárt mindazon mozgalmakban, amelyek hazánk iparának és kereskedelmének ügyét szolgálták. Azáltal, hogy a kamara szervezetében szakmánk és egyesületünk Vuk Gyula elnökünk útján képviselve van, kapcsolatunk a kamarához még spontánabban alakul és az onnan kiindult akciókban való részvételünket is megkönnyítette. A kamara kezdeményezéseihez mindenkor készséggel csatlakoztunk és a kamara vezetőségének, amely önérzetesen és bátran szállott síkra iparunk és kereskedelmünk egyetemes érdekeiért, tulajdonítható az is, hogy gazdasági életünk legfontosabb problémái megoldásában az ipar és kereskedelem az őt megillető súllyal és eredménnyel tudott résztvenni. A szakmánkat közvetlenül érintő kérdésekben a kamarának a tavaly is köandó véleménynyilvánító és tanácsadó közegeként működöttünk.

Benső közösséget tartottunk fenn a múlt évben is a

Gyáriparosok Országos Szövetségével, amelyhez már tagsági kötelékünk révén is szoros kapcsolatok fűznek és ha egyes kérdésekben a véleményeink megoszlottak is, a Gyosz mindenkor készséggel sietett segítségére az ipar területén érdekelt termelési ágazatainknak és törekvéseit a tőle megszokott szakavatottsággal és ügyszeretettel támogatta.

Az *Országos Erdészeti Egyesület* az elmúlt évben is lojális és hű fegyvertársunk volt a hazai fatermelés, sőt számos ízben a hazai fakereskedelem ügyeinek propagálásában is szolidáris fellépésével rendkívül becses segítséget nyújtott a közösen képviselt ügyek számára.

Kedves köteleességet teljesítünk akkor, amidőn mind-ezen testületeknek és társérdekképviselőknek a szakmánk ügyeire nézve oly értékes támogatásukért őszinte köszönetünket és elismerésünket nyilvánítjuk.

Kooperációinkkal kapcsolatban meg kell végül említenünk, hogy a lefolyt évben a *Magyarországi faügynökök és fabizományosok egyesülete* belépett egyesületünkbe, ami értékes szaporulatot jelent egyesületünk számára és bizonyára hozzá fog járulni ahhoz, hogy a hozzánk csatlakozott egyesület a gondozására bízott érdekeket hatályosabban képviselhesse.

**Országos
Hitelvédő
Egylet.**

A gazdasági depresszió jegyében eltelt esztendő a legteljesebb mértékben igazolta azokat a várakozásokat, amelyeket az illetékes gazdasági körök az *Országos Hitelvédő Egylet* működéséhez fűztek. Az OHE. legutolsó működéséről szóló évi jelentése egyik legekleatásabb bizonyítéka annak, hogy az OHE. nemcsak a gazdasági érdekelttség hitelvédelmi szervezeteként tölti be mintaszerűen a számára rendeletileg megszabott keretekben a maga hivatását, hanem ezen túlmenően, mint az ország gazdasági életének egyik éleslátású, gondos megfigyelője, rendkívül becses irányításokat szolgáltatott a hitelvédelmi problémákkal kapcsolatban felmerülő egyéb gazdasági kérdések megoldásához is, amiben bizonyára jelentékeny része van az intézmény kitűnő, szakavatott vezetésének. Az OHE. ügyeinek intézésében egyébként közvetlenül

is résztvettünk azáltal, hogy egyesületünk, amely azoknak egyik alapító tagja, az OHE. vezetőségében is képviselve van.

Egyesületünk mint szakvéleményt nyilvánító testület jelentésünk évében is számos oldalról volt igénybe véve s úgy a bíróságok és hatóságok, mint tagtársaink részéről hozzánk érkezett megkereséseknek mindig pontosan eleget tettünk. Ezenkívül tagtársaink részére is számos ízben állítottunk ki árak s egyéb szakkörülményekre vonatkozó igazolásokat. E helyütt kell megjegyeznünk, hogy tagtársaink körében a szaklapoknak árjegyzései kifogásoltatván, olyan intézkedéseket tettünk, amelyek most már biztosítják a szaklapok idevonatkozó közléseinek megfelelő voltát.

**Szak-
vélemények.**

Választott bíróságunk jelentésünk évében is gyakran vettetett igénybe és pedig főleg nagyobb jelentésű perekben és bizonyára mindenben megfelelt azoknak a követelményeknek; amelyeket a jogkereső felek a bírósággal szemben támasztottak. Rendes bíróságaink ítélkezésének — különösen a perek számának állandó szaporodása óta — mind hosszadalmasabbá és vontatottabbá váló volta váltja ki elsősorban a gazdasági körökben és így szakmánk körében is azt a kívánalmat, hogy a szakmabeli jogvitákban, különösen amennyiben azok szaktudást és arbitrarius megítélést igényelnek, választott bíróság döntsön, amely az ilyen vitákat tapasztalás szerint kielégítően, de mindenesetre gyorsabban tudja elintézni, mint a rendes bíróságok, már pedig a felek legfőbb érdeke legtöbbször a döntés szakszerűségén kívül a felmerült vitának gyors elintézése. Bíróságunk kompetenciájának igénybevehetősége céljából erről a helyről is nyomatékmal kell felhívunk tagtársaink figyelmét arra, hogy — különösen az időközben kifejlődött joggyakorlatra való tekintettel — a választott bírósági ítélkezés lehetőségét megadó alávetési klauzulánkat, amelyeket minden évben összes tagtársainknak megszoktunk küldeni, egész terjedelmében vegyék fel kötéseik közé. Bírósági intézményünk ki-

**Választott
bíróságunk.**

fejlesztése érdekében pedig arra kérjük őket, hogy azt úgy szakmánk, mint a velük szerződő egyéb felek körében is megfelelően propagálják.

Irodánk.

Irodánk teendői a lefolyt évben ismét tekintélyes mérvben szaporodtak, aminek jellemzéseül talán elegendő felhoznunk azt, hogy az elmúlt évben 2.760 ügydarabot intéztünk el. A folyó teendők ellátásán kívül ezenfelül irodánk a tagtársak számos konkrét ügyeiben is eljárta és intézkedett s őket a szükséges felvilágosításokkal és útbaigazításokkal látta el.

A Neubauer Vilmos nyug. államvasúti főfelügyelő szakavatott vezetése alatt önállóan működő díjszabási irodánk igénybevétele az elmúlt évben szintén igen jelentékeny mérvben megnövekedett és a felek megelégedésére látta el a díjszabási szolgálat ügyét.

Intern ügyeink.

Egyesületünk belső életére térve át, örömmel jelenthetjük, hogy tagtársaink létszáma az elmúlt évben is gyarapodott, amennyiben egyesületünk ma már 732 rendes tagot számlál az elszakadt területen lévő tagtársainkon kívül, akiket továbbra is magunk közé számítunk.

A halál — sajnos — az elmúlt esztendőben is sok áldozatot követelt a maga számára. Eltávozott körünkől *Klein Sándor*, választmányunknak hosszú éveken keresztül kiváló szaktudása, integer jelleme s szeretetreméltó egyénisége révén köztiszteletben és szeretetben állott tagja, valamint *Holzmann Ármin*, aki mint fatermelő és fakereskedő egyaránt becsülést és elismerést szerzett nevének; kidőlték továbbá sorainkból a régi gárda tagjai közül *Sebők József* és *Ehrenwald Vilmos*, ezenkívül elvesztettük *Klein Gyula*, *Klein Sámuel*, *Politzer Ignác*, *Rosenzweig Lipót*, *Weisz Jenő* és *Weisz Ignác* tagtársainkat. Valamennyiük emlékét kegyelettel és szeretettel őrizzük és azt indítványozzuk, hogy elhalálozásuk felett érzett őszinte részvétünknek a közgyűlés jegyzőkönyvileg is kifejezést adjon.

Egyesületünk pénzügyi helyzetéről külön előterjesztendő zárszámadásaink adnak felvilágosítást, amelyek szerint sikerült a lefolyt esztendőben is egyensúlyban tartanunk az egyesület folyvást növekvő kiadásait bevételeinkkel, amelyek előteremtése azonban az elmúlt esztendőben is csak azon tagtársaink révén volt lehetséges, akik önként határozták meg a szükséglet fedezéséhez alapszabályszerű díjakon kívül még megkívánt anyagi eszközökhöz való hozzájárulásuk mértékét. Nem mulaszthatjuk el ezen tagtársaink áldozatkészségükért ezen a helyen is őszinte köszönetünket leróni.

Végül mulasztást követnénk el akkor is, ha megfelelkeznenk a szaksajtóról, amely az elmúlt évben is oly rendkívül becses szolgálatokat tett nekünk nemcsak azért, hogy a szakma közérdekeit szolgáló közléseinknek mindig készséggel helyet adott, hanem azért is, hogy akcióinkat mindenkor lelkes szeretettel karolta fel, amiért is ezen önzetlen támogatásért ezen a helyen hálás köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki.

Alapszabályaink értelmében az elnökség, választmány és a tisztikar megbízatása lejárván, elnökségünk, választmányunk tagjai, továbbá az igazgató, pénztáros, ellenőr és a számvizsgáló bizottság tagjai újból megválasztandók lesznek. Megválasztandók lesznek továbbá a választott bírósági tanácsnak tagjai is.

Amidőn a fentiekben voltunk bátrak működésünk legfőbb mozzanatairól beszámolni és megbízatásunkat az igen t. tagtársak kezébe ezennel visszaadjuk, arra kérjük a t. Közgyűlést, méltóztassék ezen jelentésünket tudomásul venni, az előterjesztett költségvetés, zárszámadás, valamint a számvizsgáló bizottság jelentésének letárgyalása után a felmentvényt nekünk, a pénztárosnak, ellenőrnek és a számvizsgáló bizottságnak az 1928. egyesületi évre megadni.

Budapest, 1928. május hó 7-én.

Az igazgató-választmány.

TARTOZIK.

Zárszámadás az 1928. évről.

KÖVETEL.

36

	P	f		P	f
Fűtés és világítás	1.639	92	Biztosítási jutalék	111	48
Nyomtatványok	1.742	41	Tagdíjak	19.399	31
Postaköltség	903	23	Választott bírói díjak	492	40
Rendkívüliek	280	58	Védegyleti hozzájárulás	1.500	—
Lakbér	4.203	59	Kamat	7	12
Személyi kiadások	9.335	90			
Faksz akció	435	25			
Telefon	895	50			
Fenntartási költség	498	11			
Szaklapok, hírlapok, tarifák	1.415	03			
Egyenleg	160	79			
Összesen	21.510	31	Összesen	21.516	31

Budapest, 1928. évi december hó 31-én.

Megvizsgáltuk és rendbenlevőknek találtuk:

A számvizsgáló bizottság:

Budapesten, 1929. évi május hó 10. napján.

Breitner Elek s. k.

Mautner Viktor s. k.

Tauszig Tibor s. k.

Költségvetés az 1929. évre.

B e v é t e l	P	K i a d á s	P
Tagsági díjak és hozzájárulásokból	20.000	Tiszti fizetések és személyi kiadások	12.500
Egyéb hozzájárulásokból (Védegyelet stb.)	4.000	Lakbér	4.300
Választott bírósági díjakból	1.000	Fűtés és világítás	1.700
		Hírlapok, szaklapok, tarifák	1.500
		Postaköltségek	1.000
		Nyomatványok	1.800
		Fenntartási költségek	500
		Telefon	1.000
		Tagsági kötelezettségek	300
		Rendkívüliek	400
Összesen	25.000	Összesen	25.000

A MAGYAR FATERMELŐK, FAKERESKEDŐK ÉS FAIPAROSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE TISZTIKARA:

Elnök : Ehrlich Emil.
Alelnökök : Biró Zoltán
Haasz Emil
Kronberger Zsigmond

Pollak Gyula
Schmergel Vilmos
Sonnenfeld Lajos
Vuk Gyula.

A VÁLASZTMÁNY TAGJAI:

1. Választottak :

Bartos Ármin	Leimdörfer Ármin
Bartos Ignác	Lévai Elemér
Bánó Gábor	Löbl Marcell
Berger Lipót	Milch Oszkár
Bettelheim Ottó	Neuberger József
Czinner Vilmos	Németh Ferenc
gyulai Czinczár Dezső	Nobel Árpád
Diamant Izidor	Polgár Lipót
Faragó Vilmos	Raskó Rezső
Fehér László	Rózsa Mihály
Fodor Zsigmond	Sas Lajos
Fónagy Aladár	Schmergel Ignác
Földes Ö. Ede	Schreiber Jenő
Fried Ármin	Sebestyén László
Friedmann Sándor	Silbermann Sándor
Glasner Gyula	Dr. Spitz Lajos
Gottlieb Albert	Ifj. Spitz Simon
Greiner Sándor	Steiner Sándor
Grosz Miksa	Stekl Arthur
Grünhut József	Singer Oszkár
Guttman Péter	Dr. Stern Ödön
Guttman Salamon	Strausz Jenő
Haasz Ferenc	Dr. Strelinger Károly
Haasz Róbert	Szabó Vilmos
Handel Tódor	Székely Ignác
Heidlberg Ödön	Székely Mór
Dr. Hilb Jenő	Szilasi Pál
alsódomború Hirschler Rezső	Dr. Tauber Jakab
Dr. Hódos Béla	Teltsch Árpád
Holzmann Gyula	Túróczi Sándor
Kádár Izsó	Vágó Jenő
Kopstein Zsigmond	Vigh Mátyás
Korvin Lajos	Winter Ernő
Köves József	Wolf Sándor
Kurzweil Marcell	Zalán Ernő

2. Kiküldöttek :

A FAKERESKEDELMI CSARNOK RÉSZÉRŐL :

Balla László
Bányász Gyula
Benedek Sándor
Húvös Marcell
Kemény Dezső
Kronberger József

Márer Arnold
Markstein Márton
Milch Kornél
Ormai Félix
Róth Dezső
Trosztler Emil

A TÚZIFANAGYKERESKEDŐK ÉS GŐZFAVÁGÓK ORSZÁGOS
EGYESÜLETE RÉSZÉRŐL :

Aczél Endre
Beck Jenő,
Büchler Ármin
Gáspár Ferenc

Éliás Samu
Heidberg Imre
Stark Adolf

A MAGYARORSZÁGI FAÜGYNÖKÖK ÉS FABIZOMÁNYOSOK ORSZÁGOS
EGYESÜLETE RÉSZÉRŐL :

Haasz Zsigmond

Beck Dezső

Igazgató : Gábor Antal
Pénztáros : Dr. Schanzer Pál
Ellenőr : Cilcer Aladár

Számvizsgáló bizottság : Breitner Elek
Mautner Viktor
Tauszig Tibor

— x —

TAGJAINK NÉVJEGYZÉKE.

Budapesti tagok :

- Aczél Károly r.-t. vezérigazgató, V., Vác-út 134.
 Dr. Aczél László cégvezető, V., Váci-út 134.
 Acél Samu tűzifanagykereskedő cég, X., Kőbányai-út 41/a.
 E. Andrassy Béla m. kir. kormányfőtanácsos, VIII., Mária-utca 34.
 Asztalosok Anyagraktár Szövetkezete, X., Kerepesi-út 27.
 Balázs Miksa, fakereskedő, V., Váci-út 124.
 Balla László fakereskedő, V. Visegrádi-utca 3.
 Barna Gábor Fiai r.-t., V., Nádor-utca 21.
 Bartos Ármin r.-t. igazgató, V., Nádor-utca 6.
 Bauer Testvérek fakereskedők, IX., Pápay István-utca 5.
 Bálint Zsigmond Építési és Faipari r.-t., VI., Váci-utca 196.
 Bányász Gyula és Társa fakereskedő cég, X., Kőbányai-út 51.
 Beck Dezső fabizománys, VI., Eötvös-utca 35.
 Berger Lipót vezérigazgató, V., Falk Miksa u. 20.
 Béltéki Uradalom Erdőgazdasága r.-t., V., Vörösmarty-tér 2.
 Bérghőzfűrészes r.-t., V., Zrínyi-utca 7.
 Biró Zoltán ny. miniszteri tanácsos, I., Krisztina-körút 47.
 Dr. Blumenthal Vilmos r.-t. igazgató, V., Zoltán-utca 16.
 Breitner Elek fakereskedő, VI., Lázár-utca 10.
 Brust Vilmos tűzifanagykereskedő, IX., Lónyay-utca 19.
 Budapesti Faraktár r.-t., V., Nádor-utca 31.
 Büchler Ármin tűzifanagykereskedő, cég X., Jászberényi-út 39.
 Cilcer Aladár fakereskedő, V., Wahrmann-utca 15—17.
 Commercica Fabizományi és Fakereskedelmi r.-t., VIII., Tömő-utca 35.
 Corona Faipari és Fakereskedelmi r.-t., V., Dagály-utca 10.
 Czinner Vilmos fakereskedő, VI., Szegedy-utca és Jász-utca sarok.
 Donáth József r.-t., igazgató, V., Balaton-utca 2.
 Dornavölgyi Faipar r.-t., V., Nádor-utca 12.
 Duna Bértvágó és Fakereskedelmi r.-t., V., Báthory-u. 8.
 Dunamenti Fakereskedelmi r.-t., VI., Váci-út 13.
 Ebel Izidor furnirkereskedő, VIII., Práter-utca 88.
 Egervidéki Fatermelő r.-t., IX., Soroksári-út 72.
 Egressi Arthur fakereskedő, VII., István-út 49.
 Egyesült Fa- és Ipar r.-t., IX., Gyáli-út 11.
 Egyesült Magyar Malomipari r.-t., V., Ujpesti-rakpart 22—23.
 Ehrenfeld Sándor és Fia fatermelők, VII., Vörösmarty-utca 13.
 Ehrenfeld László Fakereskedelmi és Építkezési r.-t., Ujpest, Árpád-út 114.
 Ehrenwald Testvérek fakereskedők, IX., Vaskapu-utca 37—39.
 Ehrenwald Vilmos r.-t., Ujpest, Árpád-út 183.
 Ehrlich Emil r.-t. elnökigazgató, V., Nádor-utca 26.
 Ehrlich Fűtőanyagkereskedelmi r.-t., VII., Rákóczi-út 18.
 Eichner Zsigmond, VI., Király-utca 51.
 Első Magyar Mechanikai Hordógyár Herrmann János és Fiai r.-t., X., Liget-utca 8.
 Elszász Miksa fakereskedő cég, III., Lajos-utca 75.
 Engel Ármin fakereskedő, VII., Erzsébet-körút 34.
 Engel és Diamant fakereskedők, VII., Péterffy Sándor-utca 21.
 jánosi Engel Gyula udv. tanácsos, V., Rudolf-rakpart 3.

- Engel József fakereskedő, V., Klotild-utca 3.
 Engel Zsigmond fakereskedő, V., Széchényi -utca 8.
 Erdélyi Ferenc r.-t. igazgató, VI., Palócz-utca 15.
 Erdélyi Géza r.-t. igazgató, X., Kerepesi-út 29.
 Erdős Lipót fakereskedő, V., Váci-út 124.
 Ernst Emil fatermelő, V., Csáky-utca 15.
 Épületfa- és Bányafakereskedelmi r.-t., V., Szabadság-tér 7.
 Ehrenwald Alajos fakereskedő, V., Katona József utca 28.
 Fabank r.-t., V., Nádor-utca 21.
 Fakereskedelmi Csarnok, V., Mária Valéria-utca 12.
 Fakereskedelmi r.-t. fiókja, V., Csáklya-utca 10.
 Faragó Vilmos fakereskedő, VII., Hajtsár-út 64.
 Faszén- és Kőszénkereskedelmi Vállalat (Tábori Lajos), V., Honvéd-utca 40.
 Fatermelő és Faipari r.-t., V., Kossuth-Lajos-tér 15.
 Fatermelő és Fakereskedelmi r.-t., VI., Röpöntyű-utca 62.
 Fehér László fakereskedő, X., Kerepesi-út 25.
 Fein Ármin fakereskedő, V., Honvéd-utca 38.
 Fischer Henrik épületfakereskedő, II., Szentendrei-út 8189. hrsz.
 Fischer Zsigmond fakereskedő, X., Asztalos-Sándor-utca 5.
 Fónagy Aladár r.-t. elnök, IV., Harmincad-utca 3.
 Forgács és Sebestyén fakereskedők, X., Rákosfalva.
 Fornérgyár és Keményfatermelő r.-t., IX., Csont-utca 1.
 Földes Ö. Ede fakereskedő, VI., Felsőerdősor 11.
 Frank Adolf fatermelő cég, V., Vilmos császár-út 74.
 Frank Sebő igazgató, V., Kálmán-utca 14.
 Frey József fakereskedő, Mátyásföld.
 Freiwirth Sándor fakereskedő, VI., Nagymező-utca 45.
 Fried és Benedek fanagyiparosok, VII., Rákóczi-út 82.
 Fried Viktor fatermelő, VI., Csengery-utca 67.
 Friedmann Sándor fatermelő, V., Béla-utca 3.
 Frommer és Ernst fakereskedő cég, II., Retek-utca 13.
 Fürst István fatermelő, V., Falk Miksa-utca 26.
 Galambos Imre fakereskedő, V., Ipoly-utca 28.
 Gábor Antal r.-t. igazgató, X., Szállás-utca 26.
 Gáspár Fülöp tűzifanagykereskedő, VI., Hungária körút 72.
 Gerő Mundi faszénkereskedő, II., Margit-körút 5/b.
 Glasner Gyula r.-t. igazgató, V., Balaton-utca 2.
 Dr. Goldfinger Oszkár fatermelő, VII., Stefánia-út 63.
 Gottlieb A. Fatermelő és Fakereskedelmi r.-t., IX., Üllői út 125.
 Graeb C. és Fiai fournirgyár, IX., Mester-utca 9.
 Greiner Sándor és Gyula r.-t., IV., Deák Ferenc-utca 12.
 Groedel Ármin báró fatermelő, VI., Lendvay-utca 26.
 Groedel Bernát báró fatermelő, VI., Lendvay-utca 28.
 Grosz Miksa fatermelő, VI., Andrássy-út 32.
 Groszmann Arnold fatermelő, VI., Teréz-körút 3.
 Groszmann Farkas és Fiai r.-t., V., Országház-tér 4.
 Groszmann Jenő fatermelő, VI., Bulcsu-utca 23/b.
 Grün István (Gárdos és Grün) fakereskedő, VI., Lehel-utca 36.
 Grün Sándor fournirkereskedő, VII., Kazinczy-utca 22.
 Grünhut József fatermelő, VI., Teréz-körút 17.
 ifj. Grünwald Sámuel fournirkereskedő, VIII., József-körút 11.
 Guttman László fakereskedő, VII., Damjanich-utca 26/b.
 Guttman Salamon faiparos, VIII., Koszorú-utca 25.
 Gyopár Dezső fatermelő, V., Csáky-utca 3.
 Haasz Ferenc r.-t. igazgató, V., Zoltán-utca 16.
 Haasz Lipót és Fia Fakereskedelmi r.-t., V., Pozsonyi-út 10.
 Haasz Zsigmond fabizományos, V., Visegrádi-utca 9.

- Hartmann Hugó fatermelő, V., Zoltán-utca 12.
 Havas és Fuchs fakereskedő cég, VIII., Jázmin-utca 3.
 Hazai Fatermelő r.-t., V., Béla-utca 8.
 Hecht Lipót fakereskedő, Újpest, Árpád-út 83.
 Heidelberg Imre r.-t. igazgató, IV., Károly-körút 20.
 Heidelberg Ödön r.-t. igazgató, IV., Károly-körút 20.
 Herbacek Bertalan Fakereskedő és építési Vállalkozó r.-t. Kiszpest.
 Hercz Miksa furnirkereskedő, Újpest, Vörösmarty-utca 28.
 Dr. Hilb Jenő r.-t. vezérigazgató, V., Báthory-utca 8.
 Hoffmann és Wolkenstein fakereskedő cég, V., Pozsonyi-út 8/b.
 Hoffmann József fakereskedő, II., Margit-körút 5.
 Holzmann Ármin fakereskedő cég, Kiszpest, Üllői-út 156.
 Honi Faipar r.-t., IV., Károly-körút 20.
 Horsovszky Leó fakereskedő, V., Wahrmann-utca 19.
 Horváth Imre igazgató, IV., Ferencz József-rakpart 15.
 Húvös Marcell r.-t. igazgató, VIII., Baross-utca 135.
 Industria Fatermelő r.-t., VI., Eötvös-utca 11.
 Juhász István fakereskedő, V., Nádor-utca 13.
 Kaán Károly ny. államtitkár, II., Retek-utca 46.
 Kalotaszegi Erdőipar r.-t., V., Visegrádi-utca 12.
 Kaufmann Nándor r.-t. igazgató, V., Dráva-utca 16.
 Kazda J. Utóda Vlasák Vince furnirkereskedő, Újpest, Árpád-út 107.
 Kádár Izsó r.-t. igazgató, VII., Damjanich-utca 56.
 Dr. Kálmán Sándor fatermelő, Royal-szálló.
 Kerekes József furnirkereskedő, Újpest, Petőfi-utca 2.
 Kereskedelmi és Gazdasági r.-t., V., Hold-utca 21.
 Kisküküllői Faipar r.-t., V., Dráva-utca 16.
 Kitséer Sámuel fakereskedő cég, IX., Vágóhid-utca 14.
 Klein Náthán fatermelő, V., Csáky-utca 16.
 †Klein Sándor fatermelő, V., Nádor-utca 28.
 Klein Vilmos fakereskedő, VII., Ilka-utca 28.
 Kohlmann Richard igazgató, V., Széchenyi-utca 8.
 Kolos Emil igazgató, IV., Deák Ferenc-utca 12.
 Kondor Jenő fatermelő, VI., Podmaniczky-utca 21.
 Kopstein Zsigmond r.-t. vezérigazgató, V., Lipót-körút 8.
 Kornis Testvérek fatermelő cég (Arad), IV., Deák Ferenc-utca 12.
 Korvin Lajos fakereskedő, IX., Soroksári-út 86.
 Köves József r.-t. igazgató, V., Nádor-utca 21.
 Kramer Ignác furnirkereskedő, VII., Kertész-utca 20.
 Kramer Samu tűzifanagykereskedő, III., Filatorigát 6392. hrsz.
 Kronberger Mór és Fia, V., Akadémia-utca 5.
 Kronberger Jenő fatermelő, V., Akadémia-utca 5.
 Kronberger József fatermelő, V., Akadémia-utca 5.
 Kronberger Zsigmond fatermelő, V., Akadémia-utca 5.
 Kurzweil Vilmos és Fia, I., Márvány-utca 15.
 Laendler Aladár, V., Pannónia-utca 9/a.
 Langfelder Károly mérnök, V., Kárpát-utca 7/b.
 Leimdörfer Ármin fakereskedő, I., Horthy Miklós-út 149—151.
 Lipner Sándor fakereskedő, VIII., Szeszgyár-utca 8.
 Lomási Erdőipar r.-t., V., Nádor-utca 21.
 Lord és Társa r.-t., V., Váci-út 134.
 Loványi Gyula fakereskedő, V., Sas-utca 25.
 Löbl Marcell r.-t. vezérigazgató, V., Béla-utca 8.
 Löwenstein Sándor fabizományos, V., Alkotmány-utca 16.
 Löwy Dávid és Fiai fanagyiparosok, Újpest, Váci-út 60.
 Löwy Sándor és József fakereskedők, V., Személynök-utca 27.
 Lunaforrási Fatermelő r.-t., V., Mária Valéria-utca 12.

- Lustig Károly fakereskedő, V., Honvéd-utca 38.
 Magyarországi Faigynökök és Fabizományosok Országos Egyesülete, V., Mária Valéria-utca 12.
 Magyar-Amerikai Faipar r.-t., X., Kerepesi-út 29.
 Magyar Általános Kőszénbánya r.-t., V., Zoltán-utca 2.
 Magyar Foresta Erdő- és Faipari r.-t., V., Széchenyi-utca 1.
 Magyar Ládaipar és Fakereskedelmi r.-t., VI., Lehel-utca 4/a.
 Magyar Parkettgyár Holstein és Sterner, V., Révész-utca 11.
 Marer Arnold, fabizományos V., Ujpesti-rakpart 4.
 Markstein Márton r.-t. igazgató, V., Mária Valéria-utca 15.
 Márer Benő és Társa Faipari és Fakereskedelmi r.-t., IV., Harisköz 3.
 Milch Károly lapszerkesztő, VI., Jókai-utca 28.
 Milch Oszkár igazgató, V., Csáky-utca 16.
 Mobil Fatermelő és Fakereskedelmi r.-t., IV., Harmincad-utca 3.
 Mundus Egyesült Magyar Hajlított Fabutorgyarak r.-t., IV., Váci-utca 11.
 Munk Henrik furnirkereskedő, IV., Gerlőczy-utca 11.
 Magyar Erdőbirtokosok Faértekesítő Részvénytársasága, IX., Calvin-tér 7.
 Nasic Tanningyár és Gőzfűrészes r.-t., V., Nádor-utca 21.
 Nemes Oszkár Láda- és Faipari r.-t., X., Szállás-utca 26.
 Neuberger József igazgató, V., Balaton-utca 2.
 Neumann Nándor fakereskedő, V., Zoltán-utca 18.
 Neumann Sándor fatermelő, V., Kálmán-utca 20.
 Neumayer J. furnir- és fakereskedő cég, VIII., Bérkocsis-utca 16.
 Neuschlosz-Lichtig Repülőgépgyár és Faipar r.-t., V. Balaton-utca 2.
 Neuschlosz Ödön és Marcell cég, V., Pozsonyi-út 21.
 Neuwirth Rezső igazgató, V., Wekerle Sándor-utca 22.
 Németh Ferenc r.-t., vezérigazgató, V., Nádor-utca 21.
 Nobel Árpád igazgató, VII., Erdélyi-utca 17.
 Országos Fatermelő r.-t., V., Zoltán-utca 16.
 Parkettázó és Fakereskedelmi r.-t., V., Pozsonyi-út 37.
 Pestszentlőrinci Parketgyár és Gőzfűrészes r.-t., V., Személynök-utca 16.
 Pfeiffer Gyula miniszteri tanácsos, M. kir. Földművelésügyi Minisztérium.
 Polgár Testvérek Fakereskedelmi r.-t., V., Pozsonyi-út 2/b.
 †Politzer Ignác fakereskedő (Építő és Faipar r.-t.), VI., Podmaniczky-utca 77.
 Pollak Gyula fakereskedő (Kitséer Sámuel cég), IX., Vágóhíd-utca 14.
 Prager Jenő, II., Lövház-utca 22/a.
 Preisich Aladár fakereskedő, VII., Róna-utca 27.
 Puhafa r.-t., V., Báthory-utca 8.
 Rác Jenő fakereskedő, VI., Csengery-utca 61.
 Reiner S. és Fia fakereskedő cég, VI., Szent László-út 1—3.
 Reiser Sándor, VI., Lehel-utca 36.
 Residentia Faipari és Fakereskedelmi r.-t., V., Mária Valéria-utca 15/a.
 Rényi Oszkár Famegmunkáló r.-t., VI., Andrassy-út 52.
 Révész Béla fakereskedő, III., Rupp Imre-utca 21.
 Rézbányai Erdőipar r.-t., VII., Erzsébet-körút 41.
 Rónai Béla fakereskedő, VII., Kerepesi-út 52.
 gurgjenovaci Rosenberg Hermann m. kir. kormányfőtanácsos, elnök-vezérigazgató, V., Nádor-utca 21.
 Rosenfeld János fakereskedő, V., Csáky-utca 34.
 Rosner Soma r.-t., V., Lipót-körút 15.
 Róth és Hirschfeld fakereskedő cég, VII., Thökoly-út 124.
 Róth és Társa fakereskedő cég, Pesterzsébet.
 Rózsa Mihály fakereskedő, VI., Csengery-utca 76.
 Schanzer Béla fatermelő, V., Balaton-utca 2.
 Schanzer Ignác fatermelő, V., Dráva-utca 16.
 Schlesinger Gyula tűzifakereskedő, VIII., Népszínház-utca 35.
 Schmergel Testvérek fatermelők, V., Nádor-utca 6.

- Schmiedl Mihály fatermelő, V., Csáky-utca 8.
 Schubert M. Ferenc r.-t. igazgató, V., Zoltán-utca 16.
 Schulz és Pollak fatermelők, VI., Vilmos császár-út 50.
 Schulz Henrik, fakereskedő, V., Szabadság-tér 15.
 Schwartz Ármin fakereskedő, X., Szent László-tér 1—3.
 Sebestyén László r.-t., V., Pozsonyi-út 10.
 †Sebők József fatermelő, VI., Palóc-utca 15.
 Silbermann Sándor fakereskedő, VII., Damjanich-utca 21.
 Singer József tűzifakereskedő, I., Horthy Miklós-út 116.
 Singer Oszkár fakereskedő, V., Pozsonyi-út 11.
 Slavonia Magyar Faipar r.-t., X., Kerepesi-út 29/b.
 Somló és Szilasi fakereskedő cég (Szeged), V., Perczel Mór-utca 2.
 Sonnenfeld Lajos r.-t. vezérigazgató, V., Zoltán-utca 16.
 Spitz Henrik fakereskedő, VII., Thököly-út 112.
 Spitz Marc fatermelő cég, V., Zoltán-utca 6.
 Spitzer Testvérek, furnirkereskedők, Ujpest, Árpád-út.
 Spitzer Vilmos furnirkereskedő, VII., Wesselényi-utca 54.
 Spuller Lipót fatermelő, VII., Aréna-út 29.
 Stark gőzfavágó, V., Váci-út 64.
 Steiner Ignác fakereskedő, VII., Hungária-út 170.
 Steiner Sándor r.-t. igazgató, V., Mária Valéria-utca 12.
 Steinfeld Miklós hordógyáros, VI., Szabolcs-utca 19.
 Stekl Arthur r.-t. igazgató, V., Zoltán-utca 16.
 Stern Gyula r.-t. h. vezérigazgató, V., Nádor-utca 21.
 Stern Leó r.-t. igazgató, VII., Thököly-út 14.
 Dr. Stern Ödön fatermelő, V., Wekerle Sándor-utca 22.
 Strausz Jenő fakereskedő, III., Zsigmond-utca 51.
 Dr. Strelinger Károly fakereskedő, V., Akadémia-utca 7.
 Sylvania Fakereskedelmi r.-t., V., Zoltán-utca 16.
 Szántó Jenő igazgató, V., Nádor-utca 21.
 Szántó Kornél cégvezető, V., Nádor-utca 21.
 Szász Albert okl. mérnök, fatermelő, II., Margit-körút 26.
 Ifj. Székely Ignác, V., Rudolf-tér 1.
 Székely Mór igazgató, I., Horthy Miklós-út 52.
 Székely Sándor fatermelő, VII., Damjanich-utca 28/a.
 Székely Sándor fakereskedő, IX., Gróf Haller-utca 14.
 Takács Nándor, V., Katona József-utca 28.
 Dr. Tauber Jakab ügyvéd, V., Zoltán-utca 12.
 Tausz V. Lipót fakereskedő, VIII., Szeszgyár-utca 8.
 Tauszig Tibor fakereskedő, VIII., Szeszgyár-utca 8.
 Teltsch Árpád furnirkereskedő, VIII., Dobozi-utca 47.
 Tisch és Társa fakereskedő cég, VII., Hajtsár-út 64.
 Titan Faüzemek r.-t., V., Dagály-utca 1450.
 Toplicai fatermelő r.-t., V., Mária Valéria-utca 15.
 Trostler Emil fabizományos, V., Lipót-körút 13.
 Túróczy Sándor r.-t. igazgató, V., Zoltán-utca 2.
 Una Faértékesítő r.-t., V., Nádor-utca 21.
 Ujlaky, Hirschler és Fia fatermelő cég, VI., Andrassy-út 47.
 Vajda Ignác cégvezető, V., Nádor-utca 31.
 Vasútfelszerelési r.-t., V., Wurm-utca 3.
 Vágó Jenő r.-t. vezérigazgató, IX., Csont-utca 1.
 Vágó Rezső r.-t., V., Vilmos császár-út 45.
 Véssey Ferenc r.-t. vezérigazgató, IX., Calvin-tér 7.
 újvárosi Vigh Gyula fakereskedő, IV., Bécsi-utca 3.
 Vogel Aladár fakereskedő, I., Horthy Miklós-út 64.
 Vuk Ferenc fatermelő, V., Kálmán-utca 10.
 Vuk Gyula fatermelő, V., Kálmán-utca 10.

Vuk M. és Fiai fatermelő cég, V., Kálmán-utca 10.
 Weiner és Társa fakereskedő cég, Soroksár.
 Weinstok Fakereskedelmi r.-t., VII., Hársfa-utca 43.
 Weisz és Vidor tűzifa- és faszénkereskedő, X., Józsefvárosi teherpályaudvar.
 Weisz Testvérek fakereskedők, Ujpest, Árpád-út 95.
 Wellisch Tibor dr. Építő- és Faipari Vállalat, VI., Teréz-körút 12.
 Winter Hermann r.-t., V., Vilmos császár-út 72.
 Wolf és Társa épületfakereskedők, VI., Váci-út 91.
 Wolfner S., fatermelő cég, V., Dráva-utca 16.
 Zalán Leó r.-t. vezérigazgató, VI., Röpennyű-utca 62.
 Zoltán Gyula cégvezető, V., Zoltán-utca 16.

Vidéki tagok.

Abádszalóki Gőzfűrészes és Gőzmalom r.-t., Abádszalók.
 Abeles Jenő fakereskedő, Veszprém.
 Adler Ignác fakereskedő, Cegléd.
 Angyal Sámuel fakereskedő, Hajdúböszörmény.
 Angyal Simon és Sámuel fakereskedő cég, Tiszalök.
 Özv. Antl Mórné és Fia fakereskedő cég, Felsőmocsolád.
 Aradi Polgári Takarékpénztár r.-t. eleki fiókjának fatelepe, Elek.
 Auch Izsák fakereskedő, Bonyhád.
 Auch Mór és Fia fakereskedő cég, Gyöngy.
 Auch Sámuel fakereskedő, Bonyhád.
 Bakai Gyula Fa- és Építőanyagkereskedelmi r.-t., Szolnok.
 Balassa József fakereskedő, Hódmezővásárhely.
 Balog Dávid Fakereskedelmi r.-t., Debrecen, Külső Vásártér 14.
 Bana Imre fakereskedő, Kiszújszállás.
 Bares-Drávavidéki Takarékpénztár r.-t., Bares.
 Barla Antal fakereskedő, Gacsály.
 Barna és Altmann fakereskedő cég, Poroszló.
 Bauer Lipót fakereskedő, Sopron, Széchenyi-tér 5.
 Beck Jenő, fakereskedő, Szeged, Római-körút 1.
 Beck Károly, fakereskedő, Komárom.
 Berettyóvidéki Áruforgalmi r.-t., Füzesgyarmat.
 Beretvás Dezső fakereskedő, Battonya.
 Berger Antal fakereskedő, Sárvár.
 Berger Miksa fakereskedő, Iván.
 Berger Vilmos és Társa fakereskedő cég, Csenger.
 Berky Sándor fakereskedő, Vinár.
 Bernáth Testvérek fakereskedő cég, Tamási.
 Biringer János fakereskedő, Győr, Veszprémi-út 12.
 Özv. Biringer Lipótné fakereskedő cég, Kapuvár.
 Bleyer Imre fakereskedő, Székesfehérvár.
 Blumenthal József fakereskedő, Mezőkövesd.
 Blumenthal Manó fakereskedő cég, Gödöllő.
 Bogenglück Mór Fia Utóda fakereskedő cég, Kisterenye.
 Braun és Czinczár Fakereskedelmi és Faipari r.-t., Gyula.
 Braun Ferenc fakereskedő, Berettyóújfalú.
 Breiner Benő fakereskedő, Zalaegerszeg.
 Breuer Samu fakereskedő, Czellódömlők.
 Brieger Andor fakereskedő, Apc.
 Bruck Sándor fakereskedő, Pécs.
 Bruckner Károly fakereskedő, Szob.
 Bruszt Sándor fakereskedő, Érd.
 Brüll Ignác fakereskedő cég, Tóváros.
 Burger Aladár fakereskedő, Hajdúsámson.

Burger és Társa fakereskedő cég, Nagytétény.
 Burgermeister József fakereskedő, Nagymaros.
 Büsitz Márk fakereskedő, Vác.
 Cseuz Kálmán és Társai fakereskedő cég, Kunszentmárton.
 Csillag Béla fakereskedő, Vezseny.
 Csillag Máté fakereskedő, Örkény.
 Cziffer Adolf fakereskedő, Keményegerszeg.
 Cinkotai Fa- és Építőanyag r.-t., Czikota.
 Darvas Nándor cégvezető, Wien.
 Özv. Deckner Árminné fakereskedő cég, Seregélyes.
 Ifj. Deutsch Adolf fakereskedő, Sárbogárd.
 Ifj. Deutsch Adolfné fakereskedő cég, Hercegfalu.
 Ifj. Deutsch Miksa fakereskedő, Kápolnásnyék.
 Deutsch Mór fakereskedő, Csorna.
 Deutsch Mór fakereskedő, Tiszaluc.
 Deutsch Testvérek fakereskedő cég, Székesfehérvár.
 Donner Árpád fakereskedő, Szarvas.
 Dömötör János fakereskedő, Szentivánfa.
 Moritz Drach junior fatermelő, Wien, X., Triesterstrasse 15.
 Dunántúli Erdőipar r.-t., Szombathely.
 Edenberger Bernát fakereskedő, Hidasnémeti.
 Egri Fa- és Építőanyagkereskedelmi r.-t. Eger.
 Egri Hordó- és Faárugyár r.-t., Eger.
 Ehrenfeld Márton fakereskedő cég, Nyíregyháza.
 Ehrenfeld Mór A. fakereskedő cég, Nyergesújfalú.
 Eleki Építőanyag- és Fakereskedelmi r.-t., Elek.
 Első Sátoraljaújhelyi Hordógyár Deutsch, Blum és Társai, Sátoraljaújhely.
 Engel Bence fakereskedő, Vámospéres.
 Engel Frigyes fakereskedő, Kölesd.
 Eppinger J. és Fia fakereskedő cég, Nagykanizsa.
 Erdey Kálmán ny. alezredes, fakereskedő, Adonypusztaszabolcs.
 Építőanyaggyár r.-t., Kunszentmárton.
 Építőipari és anyagbeszerző r.-t., Hódmezővásárhely.
 Építő-, Ipari és Kereskedelmi r.-t., Magyaróvár.
 Faértékesítő és Áruforgalmi r.-t., Debrecen.
 Fahidi Testvérek r.-t., Debrecen.
 Faipari és Kereskedelmi r.-t., Miskolc, Vay-út 25.
 Fakereskedelmi és Faipari Vállalat Eger, Baktai-utca 2.
 Faragó Antal fakereskedő, Kiszér.
 Faragó Béla fakereskedő, Zalabér.
 Faragó Gyula fakereskedő, Nagykáta.
 Farkas Imre fakereskedő cég, Tállya.
 Fatermelő és Kereskedelmi r.-t., Kőszeg.
 Fegyverneki Gőzfűrészes és Hengermalom r.-t., Fegyvernek.
 Feldmesser Pinkász fakereskedő cég, Sárospatak.
 Ferenczy József gőzfűrésztulajdonos, Kunszentmárton.
 Fischer Ede fakereskedő, Győr, Budai-út 4.
 Flax és Társa r.-t., Pesterzsébet.
 Fleischmann-Gottlieb Egyesült Fatelepek, Hőgyész.
 Fodor Oszkár fakereskedő, Albertiirsa.
 Földes Vilmos fakereskedő, Lébény.
 Frank Gyula fakereskedő, Kiskorpad.
 Freller Adolf és Társa fakereskedő cég, Tapolca.
 Friebert József fakereskedő, Beled.
 Fried József fakereskedő, Csenger.
 Fried Mór és Fiai fakereskedő cég, Miskolc.
 Friedländer Jónás fakereskedő, Miskolc.

Friedmann Antal fakereskedő, Devescer.
 Friedmann Éliás fakereskedő, Halmaj.
 Friedmann Ignác fakereskedő, Kevermes.
 Friedmann Izidor fakereskedő, Sopron.
 Friedmann Zsigmond fakereskedő, Ibrány.
 Frommer Sámuel fakereskedő, Hernádnémeti.
 Fuchs és Grosz fakereskedő cég, Zalaegerszeg.
 Fuchs Károly fakereskedő, Szigetvár.
 Ganz, Friedländer és Spiegel fakereskedő cég, Vásárosnamény.
 Gara Frigyes r.-t. igazgató, Szolnok.
 szergényi Geist Jenő fatermelő, Szombathely.
 Geistlinger Márton fakereskedő, Hegyeshalom.
 Gelbmann Ignác fakereskedő, Balmazújváros..
 Gerő Pál fakereskedő, Kadarkút.
 Gescheit Hermann és Fia fakereskedő cég, Putnok.
 J. PH. Glesinger fatermelő cég, Teschen.
 Glück Miksa fakereskedő, Miskolc, Vay-utca 36.
 Glück Zsigmond fakereskedő, Nyírbogdány.
 Goldmann Samu fakereskedő, Dombbrád.
 Goldsmann Gyula fakereskedő, Lepsény.
 Goldstein Zoltán fakereskedő, Abaújszántó.
 Gödemesterháza Uradalmi és Grassl György Erdőipar r.-t., Wien, X., Gudrun
 strasse 194.
 Grosz és Fleischer fakereskedő cég, Kápolnásnyék.
 Grosz Miklós fakereskedő, Okány.
 Grosz Mór fakereskedő, Csanádpalota.
 Grosz Mózes fakereskedő, Felsőzsolca.
 Grosz Zoltán fakereskedő, Gyoma.
 Groszmann Jakab fakereskedő cég, Cegléd.
 Grotta László fakereskedő, Nagyvázsony.
 Grün Adolf fakereskedő, Alsódabas.
 Grünfeld Lajos fakereskedő, Tata.
 Grünfeld Mózes fakereskedő, Csenger.
 Grünwald Imre özvegye és Fia fakereskedő cég, Csorna.
 Grünwald Izrael fakereskedő, Enese.
 Guttman Izidor fakereskedő, Déványa.
 Guttman Jenő fakereskedő, Onga.
 Grünberger Jenő fakereskedő, Szombathely.
 Gyömörei Fatelep, Gyömöre.
 Grünfeld Izsák fakereskedő, Lőrinci.
 Haasz Gyula fakereskedő, Balassagyarmat.
 Haasz és Mády fakereskedő cég, Kísbér.
 özv. Haasz Jakabné fakereskedő cég, Kecskemét.
 Haász Lajos fakereskedő, Korlátvízsolly.
 Halász István fakereskedő, Szeged, Csongrádi-út 12.
 Handelsmann Nándor fakereskedő, Györszentmárton.
 Hausbrunner Emil fakereskedő, Túrkeve.
 Hauszler Béla fakereskedő, Békés.
 Heller János fakereskedő, Jászkisér.
 Heller Miksa fakereskedő, Jászdózsá.
 Herczeg József fakereskedő, Sárvár.
 Hermann Sándor fakereskedő, Bicske.
 Herrmann Zsigmond és Fia fakereskedő cég, Gyöngyös.
 Hernádvölgyi Erdőipar r.-t. Miskolc.
 Herskovits Jenő fakereskedő, Maglód.
 Hetényi Lipót fakereskedő, Kiskőrös.
 Hild József fakereskedő, Nagykanizsa.

- Hirschfeld Ernő fakereskedő, Érsekivadkert.
 Hochfelder Sámuel fakereskedő, Csepel, Pesti-út 26.
 Hoffmann és Garaguly fakereskedő cég, Turkeve.
 Hoffmann Lajos fakereskedő, Sárkeresztúr.
 özv. Hoffmann Mórné és Fia fakereskedő cég, Keszthely.
 Holzmann és Braun fakereskedő cég, Adony.
 Holzmann Henrik fakereskedő cég, Ráczekeve.
 Horovitz Sándor fakereskedő, Tolcsva.
 Horváth Ágostonné fakereskedő cég, Moson, fatelep 15.
 Horváth Lajos fakereskedő, Sashalom.
 Iritz Béla fakereskedő, Szeged.
 Jónás Ignác fakereskedő, Mosonszentjános.
 Jungreis Adolf fakereskedő, Sajószentpéter.
 Jungreis Márton fakereskedő, Apc.
 Kardos József fakereskedő, Gyöngyös.
 Kaszás Ferenc fakereskedő, Gödöllő.
 Kaufmann Testvérek fakereskedő cég, Szeged, Kálvária-utca 39.
 Kepes Lajos fakereskedő, Berettyóújfalú.
 Keresztes Testvérek fakereskedő cég, Mindszent.
 Kertész Miksa fakereskedő, Battonya.
 Keszthelyi Építőiparosok Anyagáru és Építési Szövetkezete, mint az I. O. K. SZ.
 tagja, Keszthely.
 Királyréti Uradalom és Ipartelepek r.-t., Nógrádverőce.
 Kis Miklós fakereskedő, Dunapentele.
 Kisvárdai Faipari r.-t., Kisvárdá.
 Klein Adolf fakereskedő, Alsódabas.
 Klein Arthur fakereskedő, Tiszafüred.
 Klein Béla fakereskedő, Nyírmada.
 Özv. Klein Ferencné, fakereskedő cég, Hajdúböszörmény.
 Klein Gáspár fakereskedő, Csákvár.
 Klein Géza vezérigazgató, Wien, Argentinierstrasse 27.
 Klein József fakereskedő, Bácsalmás.
 Klein Lajos fakereskedő cég, Sátoraljaújhely.
 Klein Kálmán Dávid fakereskedő, Hajdúböszörmény.
 Klein Márkus Fiai fakereskedő cég, Székesfehérvár.
 Klein Márton fakereskedő, Miskolc, Vay-út 21.
 Klein Salamon fakereskedő, Sátoraljaújhely.
 Klein Sámuel fakereskedő cég, Kisújszállás.
 Klein Sándor fakereskedő, Vác.
 Klein Vilmos fakereskedő cég, Püspökladány.
 Klein Zsigmond cég, Wien, Argentinierstrasse 27.
 Kohn és Fleischner fakereskedő cég, Soponya.
 Kohn Fülöp fakereskedő Szeghalom.
 Kohn Lipót fakereskedő, Salgótarján.
 Kohn Lipót és Társa fakereskedő cég, Tápiószele.
 Kohn Mór és Fiai fakereskedő cég, Balassagyarmat.
 Kohn Sámuel fakereskedő cég, Balatonszemes.
 Kolman Mór fakereskedő, Drégelypalánk.
 Kornis Zsigmond és Márton r.-t., Békéscsaba.
 Kovács Albert és Vámos Hermann fakereskedő cég, Sarkad.
 Kovács és Breuer fakereskedő cég, Tápiósüly.
 Kovács Géza fakereskedő, Kiskunfélegyháza.
 Kozma Testvérek fakereskedő cég, Keskemét.
 Königsberg Lipót és Fia, fakereskedő cég, Kaposvár.
 Krausz Aladár fakereskedő, Albertiirtsa.
 Krausz Albert és Fia fakereskedő cég, Babocsa.
 Özv. Krausz Izraelné és Fiai fakereskedő cég, Forróéncs.

Krausz Testvérek fakereskedő cég, Szentés.
 Krausz Vilmos Fia fakereskedő cég, Bonyhád.
 Kurz Ferenc fakereskedő, Rajka.
 Kühnel Márton Gözmalma és Fűrésztelepe r.-t., Baranyakárász.
 Láng Arnold fakereskedő, Kemece.
 Láng Ferenc fakereskedő, Tápiószőlő.
 Láng Gyula fakereskedő, Sopron.
 Láng Sándor fakereskedő, Sümeg.
 Lazarovits Bernát és Fia fakereskedő cég, Tokaj.
 Lazarovits Dávid fakereskedő, Rakamaz.
 Lazarovits Miklós fakereskedő, Nyíregyháza.
 Lázár József fakereskedő, Keszthely.
 Lehner Nándor fakereskedő, Györszentmárton.
 Leipnik József fakereskedő, Tótkomlós.
 Leipnik és Schwartz fakereskedő cég, Enying.
 Lenkei Ernő fakereskedő, Marcali.
 Lessinger N. Arnold fakereskedő, Rum.
 Lessinger Ottó fakereskedő, Celldömök.
 Lindenfeld Károly fakereskedő, Tiszadob.
 Löwy Adolf és Társai fatermelő cég, Szeged.
 Löwy Béla fakereskedő, Salgótarján.
 Löwy Dávid és Fiai fakereskedő cég, Felsőnyék.
 Löwy és Laufer fakereskedő cég, Gyula.
 Löwy Miksa fakereskedő, Nógrádbercel.
 Löwinger Hermann Fia fakereskedő cég, Péterváására.
 Lukács Jenő fakereskedő, Kiskunfélegyháza.
 Lusztig Izsó fakereskedő, Törökszentmiklós.
 Lusitzky Jenő fakereskedő, Magyarnándor.
 Mandula Ede fakereskedő cég, Szerencs.
 Márer Sándor és Társa fakereskedő cég, Mezőtúr.
 Marton Gáspár és Fia fakereskedő cég, Tapolca.
 Mayer B. Ferenc fakereskedő, Fehérgyarmat.
 Mayer és Wieder fakereskedő cég, Jánk.
 Mezőgazdasági és Kereskedelmi r.-t., Szekszárd.
 H. Méra Sándor fakereskedő, Albertiúrsa.
 Özv. Milch E.-né és Milch N. fatermelő cég, Komárom.
 Milkó Vilmos és Fiai Szegedi Gőzfűrészes és Örlőmalom r.-t., Szeged.
 Miskolci Faárugyár, Áru- és Terményraktár r.-t., Miskolc, Vay-út 27.
 Moder Rezső fakereskedő, Szekszárd.
 Moller Rudolf fakereskedő, Jászberény.
 Molnár és Wilhelm fakereskedő cég, Szeged, Mars-tér 2.
 Moskovitz E. és Társa fakereskedő cég, Forróécs.
 Mosonyi Henrik fakereskedő, Zalaszentgrót.
 Müller Fülöp fakereskedő, Eszterháza.
 Mandel és Csörgéy fakereskedő cég, Dunaharaszti.
 Nagy Ferenc és Társa fakereskedő cég, Kecskemét.
 Nagy Lajos és Társa fakereskedő cég, Sáta.
 peremartoni Nagy Sándor r.-t. vezérigazgató, Veszprém.
 Nagyperkátai Általános Takarékpénztár fozosztálya, Nagyperkát.
 Náthán Manó és József fakereskedő cég, Balatonfőkajár.
 Neményi Ferenc r.-t. igazgató, Eger, Szvorényi-utca 2.
 Neu Béla fakereskedő, Szolnok.
 Neuberger Ignác fakereskedő, Jászberény.
 Neumann Ármán fakereskedő cég, Miskolc, Vay-út 11.
 Neuwirth és Schneider fakereskedő cég, Moson.
 Neuwirth és Társa fakereskedő cég, Vác.
 Neuwirth Joachim és Fia fakereskedő cég, Győr, Árpád-út 9.
 Németh János fakereskedő, Jánosháza.

Páger Mihály fakereskedő, Apátfalva.
 Pajtás J. Utóda Fakereskedelmi r.-t., Barcs.
 Péter Jenő üzemigazgató, Putnok.
 Polacsek I. és Fia fakereskedő cég, Monor.
 Pollak és Schwartz fakereskedő cég, Makó.
 Pór Géza fakereskedő, Örkény.
 Politzer Adolf fakereskedő, Túrje.
 Prágai Ernő fakereskedő, Szécsény.
 Rabin Zoltán fakereskedő, Siófok.
 Rehberger Testvérek fakereskedő cég, Csorna.
 Reich Ármin fakereskedő, Szekszárd.
 Reich Vilmos és Társa fakereskedő cég, Kecskemét.
 Reiner Adolf fakereskedő, Eger.
 Reisz és Társa fakereskedő cég, Rákospalota.
 Réznér József fakereskedő, Sárvár.
 Robitsek Soma fakereskedő, Szarvas.
 Rogovits Endre fakereskedő, Öttevény.
 Rose Salamon fakereskedő cég, Sátoraljaújhely.
 Rosenbaum Fülöp fakereskedő, Mándok.
 Rosenbaum Testvérek fakereskedő cég, Karád.
 Rosenberg Emil fakereskedő cég, Devecser.
 Rosenberg Rudolf fakereskedő, Kótaj.
 Rosenberg Hermann és Fia fakereskedő cég, Hernádnémeti.
 Rosenberg Pál fakereskedő, Tab.
 Rosenberger és Günsberger fakereskedő cég, Kapuvár.
 Róth Edé fakereskedő, Ercsi.
 Róth József és Társa fakereskedő cég, Püspökladány.
 Róthschild Árpád fakereskedő, Nógrádverőce.
 Rotschild Sándor fakereskedő, Sümeg.
 Ruzs Károly fakereskedő, Békéscsaba.
 Ruzs Lipót fakereskedő, Békéscsaba.
 Ruzs Lipót fakereskedő, Gyöngyös.
 Sacher Ernő fakereskedő, Apc.
 Sarkadi László és Fia fakereskedő cég, Sarkad.
 Sárosi Fatelep Ráth József fakereskedő cég, Sárospatak.
 Sárospataki Gözttéglagyár és Építőipari r.-t., Sárospatak.
 Sauer Jenő fakereskedő, Tét.
 Schlesinger Albert és József fakereskedő cég, Kaposvár.
 Schlesinger Ármin fakereskedő, Diósgyőr.
 Schlesinger Rudolf fakereskedő, Jánosháza.
 Schlesinger Testvérek fakereskedő cég, Csurgó.
 Schlosser Wurda Teréz Utódai Lefkovits és Trostler fakereskedő cég, Győr.
 Schmideg J. fakereskedő cég, Várpalota.
 Schnabel, Flamm és Láng fatermelő cég, Wien, I., Elisabethstrasse 15.
 Schön Zsigmond fakereskedő, Vértesacsa.
 Schönfeld Lajos fakereskedő, Rákospalota, Rákos-út 71.
 Schreiber Bertalan és Fiai fakereskedő cég, Mátészalka.
 Schwalm József fakereskedő, Déványa.
 Schwartz Béla fakereskedő, Devecser.
 Schwartz Dávid fakereskedő, Eger.
 Schwartz és Társa fakereskedő cég, Nagykáta.
 Schwartz Gyula fakereskedő, Tápíószele.
 Schwartz Hermann fatermelő és fakereskedő cég, Pécsvárad.
 Schwartz Ignác fakereskedő, Szombathely.
 Schwartz Mihály fakereskedő, Kiskunhalas.
 Schwartz Mór fakereskedő, Polgár.
 özv. Schwartz Mórné és Gyermekéi fakereskedő cég, Fehérgyarmat.
 Schwartz Károly fakereskedő, Kecel.

Schwartz Sándor fakereskedő, Sopron, Petőfi-tér 7.
 Schwarz Sándor és Társa fakereskedő cég, Csepel.
 Schultheisz Adolf és Fia fakereskedő cég, Bia.
 Sebők Béla fakereskedő, Csurgó.
 Sichermann Leopold fakereskedő, Mád.
 Singer Ármin fakereskedő cég, Szigetvár.
 Singer Jenő fakereskedő, Mindszent.
 Singer Mór fakereskedő, Kisújszállás.
 Sipos Ignác fakereskedő, Békéscsaba.
 Skala Béla fakereskedő, Tiszaföldvár.
 Somogyi Jánosné fakereskedő cég, Ajka.
 Sonnenschein Ede fakereskedő, Abony.
 Spitz Dezső fatermelő, Bratislava, Mihály-utca 2.
 Spitzer Lajos fakereskedő, Kiszombor.
 Spitzer Sándor és Fiai fakereskedő cég, Dombóvár.
 Spitzer Simon fakereskedő, Szil.
 Stamberger Bertalan özvegye fakereskedő cég, Szerencs.
 Stamberger Jenő fakereskedő, Miskolc, Győri kapu 21.
 Stark Dezső fakereskedő, Kisvárd.
 Stark Ignác fakereskedő cég, Nyiregyháza.
 Stark József fakereskedő, Kecskemét.
 Stark Márton fakereskedő cég, Debrecen.
 Staub Sándor fakereskedő, Gáva.
 Steck Béla fakereskedő, Pásztó.
 Stein B. fakereskedő cég, Törökszentmiklós.
 Stein Miksa fakereskedő, Kiskunmajsa.
 Steinberger Salamon fakereskedő, Debrecen.
 Steiner Manó fakereskedő, Szigetszentmiklós.
 Steiner Nándor fakereskedő, Mezőkeresztes.
 Stekler József fakereskedő, Gyöngyös.
 Stern Ferenc fakereskedő, Zalaszentrót.
 Stern Jenő fakereskedő, Csepreg.
 Stern Lajos fakereskedő, Hajdúhadház.
 Sternthal és Vámos fakereskedő cég, Sarkad.
 Stessel Ernő fakereskedő, Sopron, Deák-tér 4.
 Dr. Stirling Emil és Stirling Dezső fatermelők, Telkibánya.
 Stöckl Fülöp fakereskedő, Vámosmiskola.
 Strasser Sándor fakereskedő, Csillaghegy, Zádor Sándor-utca 17.
 Strausz Gyula fakereskedő, Kistelek.
 Sugár Adolf és István fakereskedő cég, Szolnok.
 Schnitzer Lajos fakereskedő, Balassagyarmat.
 Schweiger Fatelep, Kunszentmárton.
 Szabó és Burits vas- és építési anyagkereskedők, Nagyatád.
 Szabó J. Gyula fakereskedő, Bia.
 Szabó Imre fakereskedő, Győr.
 Szalay János fakereskedő, Ajka.
 Szatucsek János fakereskedő, Komárváros.
 Szántó Lajos fakereskedő, Szentendre.
 Özv. Szegő Gyuláné fakereskedő cég, Nagykanizsa.
 Szeles István és Társai fakereskedő cég, Csanádpalota.
 Szenyéri és Jankai fakereskedő cég, Gádoros.
 Széchenyi Gőzmalom és Gőzfűrészt r.-t., Szentés.
 Szőke Károly fakereskedő, Izsák.
 Szőke Zsigmond fakereskedő, Mezőtúr.
 Sztricsék Lajos fakereskedő, Pilis.
 Teltsch Adolf fakereskedő, Makó.
 Tiszaparti Gőzfűrészt és Őrlőmalom r.-t., Kecskemét.
 Tóth András fakereskedő, Makó, Liget-utca 5.

Tóth Sándor fakereskedő, Lébény.
 Törökszentmiklósi Fakereskedelmi és Gazdasági r.-t., Törökszentmiklós.
 Törökszentmiklósi Gazdák Gözmalma r.-t., Törökszentmiklós.
 Treuhaft Adolf fakereskedő, Mezőkövesd.
 Treuhaft Salamon fakereskedő, Tokaj.
 Ungár Mihály fakereskedő, Dömötöri.
 Ungár Testvérek fakereskedők, Biharkeresztes.
 Vargyas Izidor cég, Tóváros.
 Vas Jenő fakereskedő cég, Gyömrő.
 Vas Mór fakereskedő, Aszód.
 Vaszkó Mihály és Társai fakereskedő cég, Endrőd.
 Vályi Manó fakereskedő, Gyöngyöszöllős.
 Veiczner Bernát fakereskedő, Csorvás.
 Verebélyi Lajos fakereskedő, Jászfényszaru.
 Vida és Schwartz fakereskedők, Mohács.
 Vigh Mátyás fakereskedő, Győr.
 Vitriol Gyula fakereskedő, Nyírmada.
 Wagner Márton Fiai fakereskedő cég, Gyoma.
 Walder Mihály fakereskedő, Tamási.
 Waller Mór fakereskedő, Sátoraljaújhely.
 Walentits Ferenc fakereskedő, Rajka.
 Walter Antal fakereskedő, Keczel.
 Weiler Vilmos fakereskedő, Felsőseged.
 Weinberger Hermann és Fia fakereskedő cég, Zalaegerszeg.
 Weiner Ernő fakereskedő, Tiszafüred.
 Weiner Zsigmond fakereskedő cég, Mezőberény.
 Weinstock Ignác és Fia Fakereskedelmi r.-t., Kisvárdá.
 Weintraub Jakab fakereskedő, Ócsa.
 Weisz Ignác fakereskedő cég, Szatmár-Ökörítő.
 Weisz Jakab és Arthur fatermelő cég, Putnok.
 Weisz János fakereskedő, Tiszaföldvár.
 Weisz Nándor fakereskedő, Veszprém.
 Weisz Sándor fakereskedő, Celldömölk.
 Weisz Testvérek fakereskedő cég, Kunszentmárton.
 Weisz Testvérek fakereskedő cég, Székesfehérvár.
 Weinberger Samu fakereskedő, Derecske.
 Wiegner Henrik fakereskedő, Szolnok.
 Wilhelm Fakereskedelmi r.-t., Hódmezővásárhely.
 Wimmer Ignác fakereskedő, Nagyatád.
 Winkler Testvérek fatermelő cég, Szeged.
 Wirthl Jenő fakereskedő (Hets Testvérek), Győr.
 Wittmann Kálmán fakereskedő, Csorna.
 Wolf Sándor fatermelő, Szombathely.
 Wolf Vilmos fakereskedő cég, Szombathely.
 Wollner Károly fakereskedő, Hódmezővásárhely.
 Zafir Ignác és Társa fakereskedő cég, Kiskunfélegyháza.
 Záhonyi Gőzfürés és Fakereskedelmi r.-t., Kisvárdá.
 Zámbo Lajos fakereskedő, Tét.
 Zámory János fakereskedő, Jánoshida.
 Zámolyi Jenő fakereskedő, Tét.
 Zoltán Elek fakereskedő, Szombathely.
 Zagyvavidéki Épületfatermeskedő, Kisterenye.
 Zollner Béla fakereskedő cég, Jánosház.
 Zulcer Gyula fakereskedő, Somogyvár.
 Zeisler Lipót fakereskedő, Békéscsaba.
 Zsoldos Gözmalom, Ipartelep és Kereskedelmi r.-t., Szentcs.

